

ಅಪರಂಜಿ

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಮೇ 2017

ಕೆಂಪು ದೀಪಕ್ಕೆ
ನಿಷೇಧ - ಸುದ್ದಿ

ಬಿಬಿ ಕಾಲಿನಿಂದ ಕೆಂಪು
ದೀಪ ತೆಗೆಯಬಹುದು ಆದರೆ
ಅವರ ತಲೆಯಿಂದ ಕೆಂಪು ದೀಪ
ತೆಗೆಯುವುದು ಹೇಗೆ?

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ

ಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್

ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಸದಸ್ಯರು

ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಎನ್. ಆನಂದ

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಅಪರಂಜಿ

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಸಂಪುಟ 34

ಸಂಚಿಕೆ - 7

ಮೇ - 2017

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ.....

ಆಡಳಿತಮಂಡಳಿ	ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	2
ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಟ್ರಸ್ಟಿ	ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ	ಶಿವಕುಮಾರ್	3
ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್	ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ....	ಎಂ.ಎಸ್. ರಘುನಾಥ್	6
ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳು	ನಿಮಗೆ ಕನ್‌ಸಲ್ಟೇಶನ್.....	ಸಿ.ಆರ್. ಸತ್ಯ	8
ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ	ಡೆವಲಪರ್ಸ್ ಮೆಗಾ....	ಇ.ಆರ್. ರಾಮಚಂದ್ರನ್	9
ಶ್ರೀ ವಿ.ಆರ್. ನಾಥ್	ಅಪರಂಜಿ ಥೇಟ್.....	ಶುಮುದಾ ಶುಭಷೋತ್ತಮ್	13
ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಎನ್. ಆನಂದ	ಆಮಸೂತ್ರ	ನಳಿನಿ ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶ್	15
ಶ್ರೀ ಸಿ.ಆರ್. ಸತ್ಯ	ಪಂಚ್ ಪದ್ಯಗಳು	ಎಚ್. ಡುಂಡಿರಾಜ್	17
ಶ್ರೀ ಕೆ. ರವೀಂದ್ರ ರಾವ್	ಚಿಗುರಿದ ಕನಸು	ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ	18
ಚಂದಾ ವಿವರ:	ಅನುಕೂಲಕರ ಚಾಚಬೇಕು	ವೈ.ವಿ. ಗುಂಡೂರಾವ್	22
ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10/-	ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ದಿನ	ಜಿ.ವಿ. ನಿರ್ಮಲ	24
ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 100/-	ತುಂತುರು	ದಂಸಳ	27
ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ: ರೂ. 750/-	ಚುಟುಕು ಮೋಹ	ಗಾಯತ್ರಿ ಮೂರ್ತಿ	28
ಸಂಪರ್ಕ ಸಮಯ:	ವ್ಯಂಗ್ಯ ಮೆಲುಕು	ಪ್ರಕಾಶ್ ಶೆಟ್ಟಿ	32
ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ	ಕನ್ನಡ ಗಿನ್ನಡ, ಮೂಲಂಗಿ...	ಎಚ್.ಕೆ. ನಂಜುಂಡ ಸ್ವಾಮಿ	33
ಚಂದಾ ಹಣದ ಚೆಕ್/ಡ್ರಾಫ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು	ನಟಿ ಜ್ಞಾನೇನಿ ಸದೃಶಂ...	ಎಚ್.ಆರ್. ಹನುಮಂತ ಠಾವ್	37
ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್	ಮುಖಪುಟ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರ - ಗುಜ್ಜಾರ್		
ಹೆಸರಿಗೆ ನಮೂದಿಸಿ ಈ ಕೆಳಕಂಡ			
ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ:			
ಮನಿ ಆಡರ್ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ			

ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003. email: koravanji42@hotmail.com

ಸಂಪರ್ಕ ವಿಳಾಸ: ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ, ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು, ಅಪರಂಜಿ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ, ನಂ. 96, 'ಸುಕೇಶವ' ಎರಡನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, 20ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮೊದಲನೇ ಫೇಸ್, ಬಿ.ಟಿ.ಎಂ. ಲೇಔಟ್, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 068. ದೂರವಾಣಿ: 080-26688488. email: belururamamurthy@gmail.com

ಮುದ್ರಣ: ರವಿ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್ - ಅಕ್ಷರ ಜೋಡಣೆ: ಒಮೇಗಾ ಲೇಸರ್‌ಟೆಕ್

ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ

“ಟ್ರಾವೆಲ್ ವಿತ್ ದಿ ಸ್ಟಾರ್ಸ್” - ಬಸ್ ಮೇಲಿನ ಜಾಹೀರಾತು

● ಅಪರಂಜಿ ನಡುಗಿದಳಂತೆ !!

★★★

ಸಿರಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಅಮೆರಿಕ ದಾಳಿ - ಸುದ್ದಿ

● ವಿನಾಶಕಾಲೇ..... !!

★★★

“ಇನ್‌ಫೋಸಿಸ್ ವೇತನ.....”

● ಆಗಬಾರದು ಅನಿಕೇತನ !!

★★★

ಕಪ್ಪು ಹಣ; ಸ್ವಿಡ್ಜರ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್‌ಗೆ ಭಾರತದ ಮನವಿ - ಪತ್ರಿಕೆ

● ಅರಣ್ಯ ರೋದನ ಎಂದರೆ ಇದೇ !?

★★★

ಕೆ.ಎಲ್. ರಾಹುಲ್‌ಗೆ ಭುಜ ಚಿಹ್ನೆ - ಕ್ರೀಡಾ ಸುದ್ದಿ

● ಅವರ ಭುಜಬಲ ಹಿಂದಿರುಗಲಿ !!

★★★

ಆ್ಯಂಟಿ - ರೋಮಿಯೋ ದಳಗಳ ರಚನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶ - ಸುದ್ದಿ

● ಪ್ರೋ-ಜೂಲಿಯಟ್ ಸಹ ?!

★★★

“ಸಿಂಧುಗೆ ಸಿಹಿ, ಸೈನಾಗ ಕಹಿ” - ಪತ್ರಿಕೆ

● ಆಹಾ, ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಹೀಗಿರಬೇಕು !!

★★★

ಉತ್ತರ ಕೊರಿಯಾಕ್ಕೆ ಸೋತ ಭಾರತ - ಸುದ್ದಿ

● ಹೆದರ ಬೇಡಿ, ಕ್ರೀಡಾ ಸುದ್ದಿ ಅಷ್ಟೆ !!

★★★

ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ

ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮ ಆರಸೀಬಿಯ ವಿರಾಟನ ಪಡೆಯ ಉತ್ತರ ಕುಮಾರರು ಕೊಲ್ಕೊತ್ತಾದ ಈಡನ್ ಗಾರ್ಡನ್‌ನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಶೌರ್ಯ ಪ್ರತಾಪಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ನಲವತ್ತೊಂಭತ್ತು ರನ್‌ಗಳನ್ನು ಪೇರಿಸಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಿನಿಂದ ಯಾಕೋ ಈ ಮ್ಯಾಚುಗಳನ್ನು

ನೋಡುವ ಆಸಕ್ತಿಯೇ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ ರೀ. ಅದೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಯಿತು ಅನ್ನಿ ಕ್ರೀಡಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮರೆತು ಸ್ವಲ್ಪ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಸಂಗತಿಗಳ ಕಡೆ ಗಮನ ಹರಿಸೋಣವೆಂದುಕೊಂಡು ಯೂ ಟ್ಯೂಬಿನಲ್ಲಿ “ಡೇವಿಡ್ ಗಾಡ್‌ಮನ್” ನ ಸಂದರ್ಶನವೊಂದನ್ನು ನೋಡತೊಡಗಿದೆ. ಈ ಕ್ಲಿಪ್ಪಿನ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯೇ ವಿಚಿತ್ರ. “ಬುದ್ಧ ಅಟ್ ದ ಗ್ಯಾಸ್ ಪಂಪ್” ಎಂಬ ವೆಬ್‌ಸೈಟಿನವರು ನಡೆಸಿದ್ದ ಸಂದರ್ಶನವಾಗಿತ್ತು ಅದು. ಡೇವಿಡ್ ಗಾಡ್‌ಮನ್ ಯಾರು ಅಂತ ಮೊದಲು ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. 1976ರಲ್ಲಿ ತಿರುವಣ್ಣಾಮಲೈಗೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಿಂದ ಬಂದು ಆಗಿನಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆಸಿರುವ ಈತ ಭಗವಾನ್ ರಮಣರ ಪರಮ ಭಕ್ತ. ಸಂದರ್ಶನ ಬಹು ಆಸಕ್ತಿ ಮೂಡಿಸುವಂತಿತ್ತು. ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಂದರ್ಶನಕಾರ, ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ “ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ತಮ್ಮ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಎಂದಾದರೂ ರಮಣರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದರೇ? ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಮಾಹಿತಿಯೇನಾದರೂ ಇದೆಯೇ?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ. ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾ ಡೇವಿಡ್ ಹೀಗೆಂದರು. “ರಮಣಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ರಮಣರ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿದ್ದ ಅಣ್ಣಾಮಲೈ ಸ್ವಾಮಿ ಹೇಳಿದ ಸಂಗತಿ ಇದು. ಅವನ ಮಾತಿನಲ್ಲೇ ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ.” ನಲವತ್ತೇಳನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಗಾಂಧೀಜಿ ತಿರುವಣ್ಣಾಮಲೈಗೆ ಬರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಿತ್ತು. ಅವರು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಜೀಪು ರಮಣಾಶ್ರಮದ ಮುಂದೆಯೇ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಆಶ್ರಮದ ಗೇಟಿನ ಬಳಿ ನಿಂತು ಜೀಪು ಬರುವುದನ್ನೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ ಅನೇಕ ಆಶ್ರಮ ವಾಸಿಗಳು ನನ್ನೊಂದಿದ್ದರು. ಭಗವಾನರು ಎಂದಿನಂತೆ ಒಳಗೆ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಸಾಧಾರಣ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಜೀಪಿನ ವೇಗ ಆಶ್ರಮದ ಬಳಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನಿಧಾನವಾಯಿತು. ನಾನು ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಜೋಡಿಸಿ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಗಾಂಧೀಜಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದೆ. ಅವರೂ ನನಗೆ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ ಪ್ರತಿವಂದನೆ ಮಾಡಿದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವರೊಂದಿದ್ದ ರಾಜಾಜಿಯವರು ಸಭೆಗೆ ತಡವಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಜೀಪನ್ನು ಬೇಗ ನಡೆಸುವಂತೆ ಚಾಲಕನನ್ನು ಅವಸರಿಸಿದರು. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಭಾಷಣದ ಸಭೆ ಆಶ್ರಮದ ಹತ್ತಿರವೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ನಾನೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ ಸಭೆ ಮುಗಿದ ತಕ್ಷಣ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು “ಐದು ನಿಮಿಷ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ರಮಣರನ್ನು ನೋಡಿಬರೋಣ ಅಂತ ರಾಜಾಜಿಯವರಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದರು. ಮುಂದಿನ ಸಭೆಗೆ ತಡವಾಗುವುದರಿಂದ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ರಾಜಾಜಿ ನಿರಾಕರಿಸಿದರು. ಈ ಮಾತುಕತೆಯಲ್ಲೇ ಐದುನಿಮಿಷಗಳು ಕಳೆದುಹೋಗಿದ್ದರಿಂದ ಗಾಂಧೀಜಿ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೇ ರಮಣರ ದರ್ಶನವಿಲ್ಲದೇ ಮುಂದಿನ ಸಭೆಗೆ ತೆರಳಿದರು. ನಾನು ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಭಗವಾನರಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿ, ಅವರೇಕೆ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರನ್ನು ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬರಲು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ರಮಣರು “ಗಾಂಧೀಜಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಇವತ್ತೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿಂದ ಕದಲುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರ

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೆಲ್ಲಾ ಏರುಪೇರಾಗುತ್ತಿದ್ದವು” ಎಂದು ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಡೇವಿಡ್ ಮದಾರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ತಂಗಿದ್ದಾಗ ನಡೆದ ಘಟನೆಯೊಂದನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರು.

“ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಸಭೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ರಮಣರ ಶಿಷ್ಯ ಪಾಪಾಜಿ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅದು ಹೇಗೋ ಅವರಿಬ್ಬರ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಫಲವಾಗಿ ಪಾಪಾಜಿಯವರಿಗೆ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಸಮಯ ಕಳೆಯುವ ಅವಕಾಶ ದೊರಕಿತ್ತು. ಒಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಗಾಂಧೀಜಿ ತಮ್ಮ ಚರಖಾದಲ್ಲಿ ನೂಲುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದರಂತೆ. ಪಾಪಾಜಿ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಇದ್ದರಂತೆ. ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಆ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಪಾಪಾಜಿಯವರಿಗೆ ರಾಮ್ ರಾಮ್ ಎಂಬ ಜಪ ತೀರ ಮೆಲುದನಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸಿತಂತೆ. ಗಾಂಧೀಜಿ ಮೌನದಿಂದ ನೂಲುವುದರಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನರಾಗಿದ್ದರಂತೆ. ಪಾಪಾಜಿ ತಮ್ಮ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರದಿಂದ ಜಪದ ಶಬ್ದದ ಮೂಲವನ್ನು ಅರಸಿದಾಗ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಇಡೀ ದೇಹ ರಾಮ್ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅಲುಗಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತಂತೆ. ಪಾಪಾಜಿಯವರೇ ನನಗೆ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ, ಆತ್ಮ ಜ್ಞಾನದ ಉತ್ತುಂಗ ಸ್ಥಿತಿ ಇದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.”

ಡೇವಿಡ್‌ನ ಸಂದರ್ಶನ ಕೇಳಲು ಬಹು ಚೇತೋಹಾರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಸಂದರ್ಶನದ ಪೂರ್ಣ ಪಾಠ ಕೇಳುವ ಇಚ್ಛೆಯಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತ ಯೂಟ್ಯೂಬಿನಲ್ಲಿ ಡೇವಿಡ್ ಗಾಡ್‌ಮನ್ ಅಂತ ನಮೂದಿಸಿ, “ಬುದ್ಧ ಅಟ್ ದ ಗ್ಯಾಸ್ ಪಂಪ್” ಕ್ಲಿಪ್ ನೋಡಿ.

ಅಪರಂಜಿ ಯುಗಾದಿ ವಿಶೇಷಾಂಕಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಓದುಗರು ಬಹು ಧನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಭಟ್ಟರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಮುಂದಿನ ಪುಟದಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ್ದೇವೆ. ಓದುಗರ ಮುಕ್ತ ಅನಿಸಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸದಾ ಸ್ವಾಗತ.

ಶಿವಕುಮಾರ್

ಹಿಮಗ ಓಲೆ

ಆತ್ಮೀಯ ಶ್ರೀ ಶಿವು ಅವರಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು,

ಮೊದಲಿಗೆ ಹೇಮಲಂಬೀ ಸಂವತ್ಸರದ ಯುಗಾದಿಯ ಶುಭಾಶಯಗಳು.

ಪ್ರತಿಸಲ ಅವರಂಜಿ ಬಂದಾಗಲೂ ಶ್ರೀಗಣೇಶ ನನ್ನದು; ಒಂದೇ ಬೈಲಲ್ಲಿ ಓದಿ ಚೆಪ್ಪರಿಸೋಕೆ ಕಾರಣ ನನ್ನಾಕೆ ಓದಿದ್ದೇನೆ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ವಿವಿಧವಾಗಿ ಆಗೋದು ವಾಡಿಕೆ. ಅದರಲ್ಲೇನಾದರೂ ಮೂರನೆಯವರಿಗೆ ತಪ್ಪದೇ ನೋಡಿಸ್ತೇಕೂ ಅಂದ್ರೆ ತಿಂಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೇ ಕೊಡೋದೂ ಉಂಟು. ಈಸಲ ಮಾತ್ರ ತುಸು ಏರುಪೇರಾಯ್ತು... ಯುಗಾದಿ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ತಲೆಗಳೂ ಕಲೆತು ವೈವಿಧ್ಯದ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಓದಿ ಚೆಪ್ಪರಿಸಿ ನಮ್ಮ ಅನಿಸಿಕೆಯನ್ನು ಮಿಂಚಂಚೆ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಹೊಸ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಹುರುಪೇರುತ್ತೆ ಅಂತ ಈ ಹಳೇ ಮಾಸಲುಗಳನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದ್ದಿ. ಹಾಗಾಗಿ, ಇನ್ನೊಂದಲ್ಲ ಆರು ದಿನದಂತರದಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲವನ್ನ ಹೊಸದಿದ್ದೇನೆ. ಒಪ್ಪಿಸ್ತೊಳ್ಳೋದು ನಿಮ್ಮ ಖಯಾಲಿಗೆ ಬಿಟ್ಟದ್ದು ನನ್ನದೇನೂ ತಕರಾರಿಲ್ಲ!

ಬಲ್ ಸೊಗಸಾದ್ರೂ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಸಾಲ್ವು ಅಂತ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲೂ ಕಪಿಲವಸ್ತು ದೊರೆ ಶುದ್ಧೋದನನ ಮಗ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ ನಡುರಾತ್ರೀಲಿ ಮುದ್ದು ಮಡದಿ ಮತ್ತು ಎಳೆಕೂಸನ್ನು ಇವತ್ತಿನೋರ ಥರಾ 'ಫೈಯಿಂಗ್ ಕೆಸ' ತೂರಿ ಚೆನ್ನ ಅನ್ನೋನ್ನ ಸಾರಥೀನ ರಥದಲ್ಲಿ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದನ್ನ ಮರೆಯೋಕುಂಟೆ? ಇಲ್ಲಿ-- 23ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಕವಿ ತೂಕಡಿಸಿದಂತಿಲ್ಲೇ? ಯಾಕ್ಕೋಯ್ತು?

ಪುಟ ಮೂವತ್ತಲ್ಲಿ 'ಮದುವೆಗೆ ಮುನ್ನ ಬಂದ್ರೆ ಪುಟ ಅರವತ್ತರಲ್ಲಿ 'ಮದುವೆ ನಂತರ' ಬಂದಿದೆ. ಇವರಡರ ಅಂತರ ಇಷ್ಟೊಂದು ದೀರ್ಘವೇ ಅನ್ನೋದು ಪ್ರಸ್ತುತದ ಸಮಾಲು. ನಿನ್ನ ಶಾನೇ 'ನಿಂಗಂಡ ನಿನಗೆ ಮ್ಯಾಚೇ ಅಲ್ಲಾಂತ ಹತ್ತಿರದೋರು ಅಂದೇಟಿಗೆ ಕೈನಲ್ಲಿರೋ ಮದ್ದೇ ಕಂಕಣಕ್ಕೆ ಒಂದ್ವಾರಾನೂ ಆಗಿಲ್ಲ ಅವಮ್ಮ ಕಲ್ಲಿಂದ ಗಂಡ್ನ ತಲೇನೇ ಚೆಚ್ಚೋದೆ? ಇದ್ಯಾವ ಜನ್ನದ ಅನುಬಂಧ?'

ಬರೀ ವಿನೋದ ಹಾಸ್ಯ ವ್ಯಂಗ್ಯ ವಿಡಂಬನೆ ಅಲ್ಲ ಒಂದು ಕತೆಯು 99 ಅವತಾರಗಳಂತೂ ನಭೂತೋ... ಅನ್ನಿಸ್ತು! ಈ ಲೇಖಕರು ಎಂಥಾ ಗಂಭೀರ ವಿದ್ವತ್ಪೂರ್ಣ ವಸ್ತುವನ್ನೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸರಳ ಮತ್ತು ಆಸ್ವಾದ್ಯೋಗ್ಯ ಮಾಡಬಲ್ಲರೂ ಅನ್ನೋಕೆ ನಮ್ಮಗೆ ಮ್ಯಾನರಿಸಮಾ ಜಾತಿಯ "ನಿಂಗೂತ್ತಲ್ಲ" ಅನ್ನೋದನ್ನ ಹಣೆದಿರೋದಕ್ಕಂತೂ ನೂರು ನೂರು ಶಹಬಾಸ್ಗಳೆ!! ಹತ್ತುಸಲಾ ಬಂದಿರೋ ಈ "ಅಕ್ಕೀಲ್ಯಲು" ಒಂದಾದ್ರೂ ಸುಮಾರು ಅನ್ನಿದ್ದೆ ಅದ್ರಪ್ಪಣಾಣೆ!

ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಪದ್ಯವೊಂದನ್ನು ಹಿಸಿದು ಹಲಸಿನ ತೊಳೆ ಬಿಡಿಸಿರಿಸಿ ಕರಾವಳಿಯ ತಾಳಮದ್ದಳೆಯ ಅರ್ಥಧಾರಿಗಳ ವೈಖರಿಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದ ವಿಜಯಶಂಕರ ರೀತಿ ನೋಡಿದ ನನಗಂತೂ ಅಡಿಗರು ಕುರ್ತುಕೋಟಿ ಅನಂತಮೂರ್ತಿ ಮೊದಲಾದ ಅಂಗ್ಲ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಮೊದಲಾದ ಕನ್ನಡದ ಖ್ಯಾತಕವಿಗಳನ್ನು ಓದಿ ಆಸ್ವಾದಿಸಿ ತೌಲನಿಕ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದ ಪರಂಪರೆ ಇನ್ನೂ ಜೀವಂತ ಇರೋದು ಕಂಡು ಹಾಲು ಕುಡಿದಂತೆನಿಸಿತು. ಸಂಭಾಷಣೆ ಮಾತ್ರ ತುಂಬಿರೋ ದೃಶ್ಯಾವಳಿ ಅಂತೂ -- ಕೊಡೆ ಒಂದು, ಕೈ ಎರಡು ಎಂತೋರಿಗೂ ಇದು ಸ್ವಂತದ ಮಾಲೇ ಅಥ್ಯಾ...?! ಅನ್ನಿಸ್ತೇಕು ಮರೆಗುಳಿಯೊಬ್ಬರ ಸುತ್ತಾ ಗಿರ್ಕೆ ಹೊಡೆದ ಮಾತಿನ ಚಕ್ರವನ್ನ ಅದರ ಕೊನೆಯ ಪತ್ತೇದಾರಿ ವಿಸ್ಮಯದ ಮುಗಿವನ್ನ ಓದಿಯೇ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಪಳಕೆಯ ಹತ್ತಾರು ಲೇಖಕರ ಸರಿದೊರೆಯೆಂಬಂತೆ ಹೊಸಬರು ಕೆಲವರ ಬರಹ ಕುರಿತು ನನಗೆ ನೆನಪಾದ್ದೇನೆಂದರೆ -- ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಂಧ ಬರದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಸ್ವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಕತೆಯನ್ನು ತರ್ಕಶುದ್ಧವೂ ಸ್ವಟವೂ ಆದ ಬರಹವನ್ನ ಗುಮಾನಿಸಿದ ಸ್ವಯಂ 'ಕುರಿತೋದಿದ ಕುರಿಸದ್ರೆತ ಗುರು'ವಿನ ಬಾಯಿಂದ ಬರುವ ಉದ್ಧಾರ ನಿಜಾ ಹೇಳು, ಯಾರದಿದು ಸರಕು? ಎಲ್ಲಿಂದ ಎತ್ತಿಹಾಕಿದು? ಇಷ್ಟೊಂದು ನಿರಾಯಾಸವಾದ ಶೈಲಿ ಸರಳ ಸುಭಗ ನುಡಿಹಿಟ್ಟು ತರ್ಕಬದ್ಧ ವಿಚಾರ ನಿರೂಪಣೆ ಅಪರಂಜಿಯ ಕಿರೀಟಕ್ಕೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ದಕ್ಕದ ಪುಕ್ಕ ಎಂದು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಸಹಜ ಸ್ಥಿತಿ ಚೇತೋಹಾರಿಯೂ ಬದುಕಿನ ಬವಣೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿಯಾದರೂ ಶಮನಿಸಿ ಬಂದುದನ್ನು ತಂಪಾಗಿ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಸೋಲಿಸಿ ಅಟ್ಟುವ ಹಾಸ್ಯದ ಉಲ್ಲಾಸವು ಅಪರಂಜಿಯಲ್ಲಿ ಇತೋಪ್ಯುತಿತಯ ಉಕ್ಕಿಹರಿಯಲಿ; ಕನ್ನಡಿಗರ ಬಾಳು ಹಸನಾಗಲಿ ಎಂದು ಮನಸಾ ಹಾರೈಸಿದ್ದೇನೆ.

ನಮಸ್ಕಾರ,

ರಾಘವೇಂದ್ರ ಭಟ್ಟ

ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಸಿಗೋ ಅಧಿಕಾರ

- ಎಂ.ಎಸ್. ರಘುನಾಥ್

ಅಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನಮ್ಮಣ್ಣನ ಮಗಳಿಂದ ಪೋನು. “ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಾ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಇಂದು ಆರ್ಜೆಂಟಾಗಿ ಮೀಟ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮನೆಗೆ ಬರ್ತೀನಿ. ಇರ್ತೀರಾ ತಾನೆ?” ಎಂದಳು. ನನಗೋ ಆಶ್ಚರ್ಯ! ಏನಪ್ಪಾ ನನ್ನ ಹತ್ತ ಅಂಥಾ ಮಾತನಾಡೋದು ಇದೆ? ಅಥವಾ ಎಷ್ಟಾದರೂ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ ಅಂದ ಮೇಲೆ ಲಾಭದಾಯಕವಾದ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಸ್ಕೀಂ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಕ್ಕೆ ಬರ್ತಾಳೋ ಅಥವಾ ನನ್ನಂತಹ ಸೀನಿಯರ್ ಸಿಟಿಜನ್‌ಗಳಿಗೆನಾದರೂ ಹಿಂತಿರುಗಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲದ ಸಾಲವನ್ನೇನಾದರೂ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬ ದೂರಾಲೋಚನೆಯೇ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವವಾಗದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಸಂಜೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ಅವಳು ಬಂದ ಕಾರಣ! “ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಾ ನಂಗೆ ನೋಡಿ ಎಲೆಕ್ಟ್ ಡ್ಯೂಟಿಯ ಆರ್ಡರ್ ಬಂದಿದೆ! ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ ಆಫೀಸರ್ ಆಗಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ನಂಗೆಂತೂ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಹೇಗಿರತ್ತೋ ಆ ಕೆಲಸ, ಗಂಡ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕು ಬೇರೆ” ಎಂದು ಆತಂಕದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು.

ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಳಿದೆ ಅದಕ್ಕೇಕೆಮ್ಮ ಅಷ್ಟೊಂದು ಯೋಚನೆ? ಆತಂಕ ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು. ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರೋದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಟೈನಿಂಗ್ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ನೀನೊಬ್ಬಳೇ ಇರಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ವೋಟಿಂಗ್ ಬೂತ್‌ನಲ್ಲೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಇತರೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ ಆಫೀಸರ್ ಅಂದರೆ ಸುಮ್ಮ ಅಲ್ಲಾ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇರಿಯಲ್ ಪವರ್ ಇರುತ್ತೆ, ಬೇಕಾದರೆ ಚಲಾಯಿಸಬಹುದು. ನಿನ್ನ ಮಾತೆ ಅಲ್ಲಿ ಬೆಲೆ. ಗೊತ್ತಿದ್ಯಾ? ಅಂದೆ.

ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಅವಳು “ಹೌದಾ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ? ನಿಜವಾಗ್ಲೂ ಅಷ್ಟೊಂದು ಪವರ್ ಇರುತ್ತಾ?” ಹಾಗಾದರೆ ಏನ್ ಯೋಚ್ಚೆ ಇಲ್ಲಾ ಬಿಡಿ ಅಂತ ಉತ್ತೇಜಿತಳಾಗಿ ಛಗನೆ ಎದ್ದಳು.

ಮತ್ತೆ ಮನೇಲಿ ಇರೋ ಅಧಿಕಾರವೇ ಅಲ್ಲೂ ಇರುತ್ತೆ ಅಂದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ತಾನೇ ಋಷಿಯಾಗಲಾ?

ಕವಿ ಪತ್ನಿ ಉವಾಚೆ

ಕವಿತೆಯಿಂದ

ತುಂಬದು ಹೊಟ್ಟೆ

ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತನ್ನ

ಹೊಸ ಬಟ್ಟೆ

- ಶೋಭಾ ಪ್ರಮೋದ್

ಕಚಗುಳಿ ಗ್ಯಾರಂಟಿ

- ನರಸಿಂಹರಾಜು

ಪುಸ್ತಕ : ಒಗ್ಗರಣೆ (ವ್ಯಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರಗಳ ಸಂಕಲನ) - ಬೆಲೆ : 100/-
 ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ : ಅಪೂರ್ವ ಪಬ್ಲಿಷರ್ಸ್, ನಂ.4-314, ಅಶೋಕನಗರ,
 ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎರಿಯಾದ ಬಳಿ, ಮಣಿಪಾಲ - 576104

“ಸುಮ್ಮನೆ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರ ಬರೆಯಬೇಡಿ. ಜ್ಞಾಪಕ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರ ಬರೆಯಬೇಕು” ಎಂದು ‘ಸುಧಾ’ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿದ್ದ ಎಂ.ಬಿ. ಸಿಂಗ್ ತಮ್ಮ ಎಂದಿನ ಶೈಲಿಯಲ್ಲೇ ಪಿಸುಗುಟ್ಟದರೂ ಎದುರಿಗೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಜೇಮ್ಸ್ ವಾಜ್ ಎಂಬ ತರುಣನಿಗೆ ಆ ಮಾತು ಅಂದಿನಿಂದ ಬಹಳ ದಿವಸಗಳವರೆಗೆ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸ ತೊಡಗಿತಂತೆ. 1981ರಲ್ಲಿ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಜೇಮ್ಸ್‌ಗೆ ಮುಂದೆ ಈ ವಿಚಿತ್ರಕಲೆ ಹೀಗೆ ಮೈಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ವಾರಪತ್ರಿಕೆ ಮತ್ತು ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾಡಿಗ್, ಕೆ.ಆರ್. ಸ್ವಾಮಿ, ಪ್ರಸನ್ನ ಅವರಂತಹ ದಿಗ್ಗಜರ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರಗಳದ್ದೇ ಕಾರುಬಾರು. ಇವರಿಂದಾಗಿಯೇ ಬಹಳ ಮಂದಿ ಹುಡುಗರು ‘ಅಂಟುರೋಗ’ಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ಗಮನ ಸೆಳೆದವರಲ್ಲಿ ಜೇಮ್ಸ್ ಒಬ್ಬರು. ಅವರ ಕಾರ್ಟೂನು ಅಂದರೆ ಓದುಗರಿಗೆ ಕಚಗುಳಿ ಗ್ಯಾರಂಟಿ. ಹವ್ಯಾಸಿ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರಕಾರರಾಗಿದ್ದಾಗ ರಾಜ್ಯದ ವಿವಿಧ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಪಳೆಯುಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಕಡೆ ಮ್ಯೂಸಿಯಂನಲ್ಲಿಟ್ಟಂತೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಟ್ಟು ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯವನ್ನೇ ಜೇಮ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ‘ಒಗ್ಗರಣೆ’ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಅಡುಗೆ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಯಾರೂ ಬೇಸರಿಸಬಾರದು. ಹಾಗೆಂದು ರುಚಿಕರವಾದ ಆಹಾರ ಸವಿಯುವಂತಹ ಖಾರ-ಟೂನುಗಳು ಖಂಡಿತ ಇಲ್ಲಿವೆ.

ಈ ಅಂಕು ಡೊಂಕು ಶೂರ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆ ಎಳೆದಿದ್ದಾರೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ನಾವು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ತರಲೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಕೊಂಕು ನುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆಯೋ ಅದನ್ನು ಜೇಮ್ಸ್ ಕಪ್ಪು ಬಿಳುಪಿನಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಅವರು ಆಯ್ದ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಳನ್ನು 116 ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಿ, ಒಂದು ವಿಶೇಷ ದಾಖಲೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪುಸ್ತಕದ ನಡು ನಡುವೆ ವೃತ್ತಿ ಜೀವನದ ಅನುಭವಗಳನ್ನೂ ಹಂಚಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದಷ್ಟು ಕ್ಯಾರಿಕೇಚರ್‌ಗಳಿವೆ. ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಕಾರ ಪ್ರಕಾಶ್ ಶೆಟ್ಟಿ ಹೇಳುವಂತೆ ‘ಜೇಮ್ಸ್ ಅವರ ಕುಚೇಷ್ಟೆಗಳ ಈ ಸಂಕಲನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಹಣ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತೆಂದು ಓದುಗರಿಗೆ ಅನಿಸಿದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ’

(“ಒಗ್ಗರಣೆ” ಯಿಂದ ಆಯ್ದ ಕೆಲವು ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿದೆ. - ಸಂ.)

ನಿಮಗೆ ಕನ್‌ಸಲ್ಟೇಶನ್ ಬೇಕೇ?

- ಸಿ.ಆರ್. ಸತ್ಯ

ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಈಗ ಒಂದು ಹೊಸದಾಗಿ ಪಾಲಿ ಕ್ಲಿನಿಕ್ ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮೊನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಅದರ ರಿಸೆಪ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ತಗಲಾಡುಕಿರೋ ಬೋರ್ಡ್ ನೋಡಿದೆ.

ನಮಗೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಬರೋ ಎಲ್ಲಾ ಖಾಯಿಲೆಗಳಿಗೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಸ್ಪೆಶಲಿಸ್ಟ್ ಡಾಕ್ಟರ್, ಕನ್‌ಸಲ್ಟೇಶನ್‌ಗೆ ಇದ್ದಾರೆ ಅಂತ ಹೆಸರುಗಳ ಪಟ್ಟಿ ನೋಡಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಅಪರಂಜಿ ಓದುಗರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಕನ್‌ಸಲ್ಟೇಶನ್ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರಬಹುದು ಅಂತ ಆ ಪಟ್ಟಿನ ಕೆಳಗೆ ಕೊಡ್ತಾ ಇದೀನಿ.

ಡಾ. ಬೆಂಜಮಿನ್ ಫ್ರಾಕ್ಟರ್ (ಮೂಳೆ ತಜ್ಞರು)

ಡಾ. ಮಿಸ್. ಶುಗರ್ ಚಾಂಡಿ (ಡಯಬಿಟೀಸ್ ತಜ್ಞ)

ಡಾ. ಹಲ್ಲಪ್ಪ ಕೀಳಪ್ಪ ಕಾಮದಾರ್ (ಹಲ್ಲು ವೈದ್ಯರು)

ಡಾ. ಆಕ್ಟೀ ನಾಗರಾಜ್ (ನೆಗಡಿ ತಜ್ಞರು)

ಡಾ. ಡವ ಡವ ನರಸಿಂಹ (ಹಾರ್ಟ್ ಸ್ಪೆಶಲಿಸ್ಟ್)

ಡಾ. ಗೊರ್.ಗೊರ್. ವಾಯುದೇವಾ (ಆಸ್ತ್ರಾ ತಜ್ಞರು)

ಡಾ. ಕೊರ್ ಕೊರ್ ಗಂಟಲಪ್ಪ ಮೂಗಪ್ಪ ಕಿವಿಯಪ್ಪ (ಈ ಎನ್ ಟೀ)

ಡಾ. ನವೆಯುದ್ದೀನ್ ಅಹ್ಮದ್ (ಚರ್ಮ ಕೆರೆತ ತಜ್ಞರು)

ಡಾ. ಮಿಸಸ್ ಪೊರೆಯಮ್ಮ ಭಟ್ (ಕಣ್ಣು- ಕ್ಯಾಟರಾಕ್ಟ್ ತಜ್ಞ)

ಡಾ. ತಲೆಸಿಡಿಯಪ್ಪ (ತಲೆನೋವು)

ಡಾ. ಮಿಸಸ್ ಸೊಂಟಮ್ಮ ಸಾಯಿನಾಥ್ (ಬೆನ್ನು ನೋವು ತಜ್ಞರು)

ಡಾ. ನರಸಿಂಹಪ್ಪ (ನ್ಯೂರಾಲಜಿ)

ಡಾ. ಏನಂದ್ರೀ ಸುಬ್ಬ ರಾವ್ (ಕಿವಿ)

ಡಾ. ಮಿಸಸ್ ಜನನಿ ರಾವ್ (ಪ್ರಸೂತಿ ತಜ್ಞ)

ಡಾ. ಮಿಸಸ್ ಕೊಳಂದೈ ಕಣ್ಣನ್ (ಚೈಲ್ಡ್ ಸ್ಪೆಶಲಿಸ್ಟ್)

ಡಾ. ಕೊಳವೇಕರ್ (ಹೊಟ್ಟೆ, ಕರುಳು)

ಡಾ. ಹರೋಹರ (ಬಿ.ಡಿ.ಎಸ್ ಅಂದರೆ ಬಾಡೀ ಡಿಸ್ಕೋಸಲ್ ಸ್ಪೆಶಲಿಸ್ಟ್ ಅಂತ)

ಮಿಸ್ಟರ್ ತಂಗವೇಲು (ಆಂಬ್ಯುಲೆನ್ಸ್ ಡೈವರ್ ಮತ್ತು ಕೋಲ್ಡ್ ಸ್ಟೋರೇಜ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್)
ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯ ಬೇಕಿದ್ರೆ ನನ್ನನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ. ಏನೋ, ಇದೊಂದು ರೀತಿ ಸಮಾಜ ಸೇವೆ ಅಂತ ಈ ವಿಷಯ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೀನಿ ಅಷ್ಟೆ

ಡೆವಲಪರ್ಸ್ ಮೆಗಾ ಪ್ಲಾನ್‌ಗಳು

- ಇ.ಆರ್. ರಾಮಚಂದ್ರನ್

ಮನೆಗಳು, ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳು, ವಿಲ್ಲಾಜ್‌ಗಳು ಕಟ್ಟುವುದರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಾಂಕರ, ಶೋಭ, ಸಂಕಲ್ಪ ಬ್ರಿಗೇಡ್ ಡೆವಲಪರ್ಸ್ ಹೆಸರಾಂತ ಹುಲಿಗಳು. ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ಎಷ್ಟು ಎತ್ತರ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತೋ ಅದಕ್ಕೂ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಸ್ಸೀಮರು.

ಇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ ಬೆಂಗಳೂರು ಈ ಗತಿಗೆ ಇಳಿದಿದೆಯೆಂದು ಅವರ ಕಾಂಪಿಟಿಟರ್ಸ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಿಜವೇ ಇರಬಹುದು.. ಆದ್ರೆ ಅವರ ಪ್ಲಾನ್‌ಗಳು ಹೇಗೆ? ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ.

ಹೋದ ವಾರ ಕಂಠೀರವ ಸ್ಟೇಡಿಯಂನಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲರ ಳ್ಲ ಎಕ್ಸಿಬಿಷನ್ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿ ಕಂಪನಿಯವರೂ ಅವರ ಸ್ಥಾಲಿನಲ್ಲೇ ಒಂದು ಕರ್ಟನ್ ಹಾಕಿ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಮಾತಾಡಲು ಜಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಯಾವ ವೃತ್ತಿಯೇ ಆಗಿರಲಿ, ಕಂಪಿಟಿಟರ್ಸ್ ಐಡಿಯಾ ಕದ್ದುಬಿಡುತ್ತಾರೆಂಬ ಶಂಕೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತೆ.

ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರುವಾ ಅಂತ ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಪತ್ನಿ ಹೋದ್ದಿ. ಪ್ರಭಾ ಡೆವಲಪರ್ಸ್ ಸೇಲ್ಮನ್ನ್ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಗುಂಪು ಕೂತಿತ್ತು. ಅವನು ಸೇಲ್ಸ್ ಭಾಷಣ ಬಿಗಿಯುತ್ತಿದ್ದ.

ಇಟಾಲಿಯನ್ ಮಾರ್ಲ್ಸ್ ಪ್ಲೋರಿಂಗ್, ಥಾಯ್ ಫೆರಿಚರ್, ಟರ್ಕಿಷ್ ಬಾತ್ ಟಬ್ ಇದೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಜುಜುಬಿ ಹಾಗೂ ಓಬೀರಾಯನ ಕಾಲದ ಮಾತಾಯಿತು! ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಪೊಲ್ಯಾಷನ್ ಎಷ್ಟು ಆಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಸಿದ್ಧು ಅವರಿಗೇ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಹೋದರೆ ಏಕೆಂದರೆ ದಮ್ಮು ಕಟ್ಟಿದ ಹಂಗೆ ಆಗುತ್ತೆ! ಮತ್ತೆ ಇಲ್ಲಿನ ಟ್ರಾಫಿಕ್, ಆಟೋ ರಾಕ್ಸಸರ ಸ್ವಿಡಾಟ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸುವುದೊಂದೇ ಬಾಕಿ. ನಾವು ನಿಮಗೆ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟು ಟಾಟಾ ಬೈಬೈ ಮಾಡಿ ಹೋಗುವರಲ್ಲ ಈ ರೋಡುಗಳನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡರೆ ನಿಮಗೆ ಚೆಂಬು ಹಿಡಿಯುವುದೊಂದೇ ಬಾಕಿ. ಅದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಜಟಾಯು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಡೀವಿ. ನಮ್ಮ 100 ಸ್ಟೋರಿ ಹಿಮಾಲಯ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಆಫೀಸಿಗೆ, ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ, ಷಾಪಿಂಗಿಗೆ, ನಮ್ಮ ಹೆಲಿ ಸರ್ವಿಸ್ ಜಟಾಯು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸಂಜೆ, ರಾತ್ರಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸೇಫಾಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ವಾಪಸ್ಸು ತಂದು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಪಾರ್ಕಿಂಗ್‌ಗೆ, ಹೇರ್ ಕೇರ್ ಸೆಲೂನ್, ಏರ್ಪೋರ್ಟ್ ಪಿಕ್‌ಅಪ್-ಡ್ರಾಪ್‌ಗೆ ಜಟಾಯು ಯಾವಾಗಲೂ ರೆಡಿ. ನಮ್ಮ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಮೇಲೆಯೇ ಹೆಲಿ ಪ್ಯಾಡ್ ಇರುತ್ತೆ.

ಪ್ರಭಾ ಡೆವಲಪರ್ಸ್‌ನ ಹಿಮಾಲಯದಲ್ಲಿ ಫ್ಲಾಟ್ ತೋಗೊಂಡ್ರೆ ನಮ್ಮ ಪರ್ಮ್ ಖಾಲಿಯಾಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಅನ್ನುಸ್ತು. ಅವರು ಬುಕ್ ಮಾಡಿರುವ ಲಿಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಪೋರೇಟರ್‌ಗಳು, ಕರೆಂಟು ಎನ್ಯಾಮು ಮತ್ತು ಬಿಡಿವ ಆಫಿಸರ್‌ಗಳಿದ್ದರು.

ಇವೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದೆ ಮೇಲೆ ನೀರು, ಕರೆಂಟು ಬಿಲ್ಲು ಕಂದಾಯ ಮೂರ ರಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಏರುವುದು ಖಂಡಿತ ಅಂತ ಎದ್ದವು. ಪರಿರಲಿ, ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಬಟ್ಟೆ ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏನೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಖಾತ್ರಿಯಾಯ್ತು.

ಪಕ್ಕದವನ ಸ್ವಾಲ್ಪ ಬ್ರಿಕೇಡಿನವರದು. ಇವರು ಹಳೇಕಾಲದವರ ತರಹ ಮನೆ ಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿಗೆ - ಬ್ರಿಕ್ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು, ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಸರು ಬ್ರಿಕೇಡು... ಅಷ್ಟು ಕಾಸ್ಪಿ ಇರಲ್ಲ ಅಂದ್ನು ನಮ್ಮಾಕೆ. ಅವಳಲ್ಲಿ ಬುಡವೇ ಇಲ್ಲದ ಆಶಾಕಿರಣದ ಬುಗ್ಗಿ ಹಂದಾಡುತ್ತೆ ಕೆಲವು ಸಲ.

ಡಿಮ್ ಲೈಟು ಹಾಕಿತ್ತು ಸ್ವಾಲಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಸ್ಪಿರಿಚುಯಲ್ ಸೆಮಿನಾರಿನಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗಿತ್ತು. ಊದುಕಡ್ಡಿಂಬಿಂದ ಉಸಿರು ಕಟ್ಟುತ್ತಿತ್ತು.

ಅಲ್ಲಿನ ಸೇಲ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ನೆರೆದಿದ್ದ ಗುಂಪಿಗೆ ಕೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದ

ಬ್ರಿಕೇಡಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಸುಮ್ಮ ಸುಮ್ಮನೆ ಬೇರೆಯವರ ಹಾಗೆ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸ್ತೀವಿ. ಇಲ್ಲಿ ಕೂತಿರುವ ಲೇಡಿಸ್ ಗೆ ಗೊತ್ತು.... ನಿಮಗೆ ಆರಾಮ ಸಿಗುವುದು ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಕೆಲಸದವಳು ಟೈಮಿಗೆ ಬಂದು ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಹೋದ ಮೇಲೆ. ಆಲ್ವಾ? ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಈಗ ಯಾರಿಗೂ ಕೆಲಸದವಳು ಸುಲುಭವಾಗಿ ಸಿಗೋದಿಲ್ಲ ನೀವು ದಾರಿ ಉದ್ದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ಸುಂದರೂ ಅದನ್ನು ಮೂಸಿ ನೋಡಲು ಯಾರೂ ಬರಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಬಂದರೂ ವಾರಕ್ಕೆ ಮೂರು ದಿನ ಛುಟ್ಟಿಹೋಡಿತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬ್ರಿಕೇಡ್ ಸಲ್ಯೂಷನ್ ಒಂದಿದೆ! ನಾವು ಯಾರು ಫ್ಲಾಟು ಬುಕ್ ಮಾಡ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಫ್ಲಾಟಿನ ಜೊತೆ ಒಂದು ರೋಬೊ (ರೋಬಾಟ್) ಫ್ರೀಯಾಗಿ ಕೊಡ್ತೀವಿ. ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಕೆಲಸ ಏನೇ ಇರಲಿ - ಪಾತ್ರೆ ತಿಕ್ಕುವುದರಿಂದ, ಮನೆ ಗುಡಿಸಿ, ಸಾರಿಸುವುದು, ಬಟ್ಟೆ ಒಗೆಯುವುದು ಇದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನು ನೀವು ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೇ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಮಾಡುವ ರೋಬೊ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸಾಧಿಯಾಗಿ ಇರ್ತಾಳೆ. ತಿಮ್ಮಿ ನಂಜಿ, ಪುಟ್ಟತಾಯಿ, ಮೇರಿ, ಮೆಹೆರ್, ಉನ್ನಿಸಾ ತರಹ ಹೆಸರು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಮುಂದೆ ದಲಿತ್ / ಒಬಿಸಿ ತರಹ ಪ್ರಾಬ್ಲಂ ಬರಬಹುದು ಎಂದು ಎಣಿಸಿ ರೋಬೊಗಳಿಗೆ ಲ್ಯಾಟನ್ ಆಲ್ಟುಬೆಟ್ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೀವಿ - ಆಲ್ಟಿ, ಬೀಟಿ, ಗಾಮಿ, ಡೆಲ್ಟಿ ಇತ್ಯಾದಿ. ನಿಮ್ಮ ಫ್ಯಾಮಿಲಿಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಮುಂಚೆಯೇ ಪರಿಚಯ ಮಾಡ್ತಿರುತ್ತೆ. ನೀವು ಸಲೀಸಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬಹುದು, ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಇದರ ಜೊತೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಗೆ ಹುಳಿ ಪುಡಿ, ಸಾರಿನ ಪುಡಿ ಹಾಕುವುದು ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟೆ, ನಿಮ್ಮ ರೋಬೋವಿನ ಕೈಲೇ ನೀವು ಮಜ್ಜಿಗೆ ಹುಳಿ, ತೊವ್ವೆ, ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಪಳೆದ್ದು, ಗಸಗಸೆ ಪಾಯಿಸ ಕೂಡಾ ಮಾಡಿಸಬಹುದು. ನಿಮ್ಮ ರೋಬೊವಿಗೆ ಊಟ, ಕಾಫಿ ಕೊಡುವ ಖರ್ಚಿಲ್ಲ! ರಾತ್ರಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನೀವು ಮೊಬೈಲ್ ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಪವರ್ ಸಾಕೆಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡಿ. ಅಷ್ಟೆ ಸಾಕು. ರಾತ್ರಿ ಅದು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವ ಹೆದರಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ರೆ, ನೀವು ಎರಡು ರೋಬೊ ತೋಗೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಇಡಿ. ಇಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಮಾತಾಡುತ್ತೆ! ಅವುಗಳು ಜಗಳ ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಸಾಮಾನೆಲ್ಲಾ ಪುಡುಪುಡಿಯಾಗುತ್ತೆ! ಅದು ಜ್ಯಾಷ್ಕದಲ್ಲಿದೆ!

ಫ್ರೀ ರೋಬೊ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದ ಸೇಲ್ಮನ್. ಆದ್ರೆ ಫ್ಲಾಟಿನ ಬೆಲೆ ಕೇಳಿ ನಮಗೆ ಮಾತು ನಿಂತು ಹೋಯಿತು. ರೋಬೋಗಳ ಹಾಗೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೊರಗೆ ಬಂದ್ವಿ.

ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪಷ್ಚಿಮಾಕರನ ಸ್ವಾಲ್ ಬಂತು.

ಅಲ್ಲಿನ ವೈಸ್ - ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಮೊದಲು ಶುರು ಮಾಡಿದರು

ನಾವು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್, ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟು ಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಯಾಯ್ತು. ನಾವು .. ಈಗ.. ಸುಂದರವಾದ ವಾತಾವರಣ ಕಲ್ಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದೀವಿ. ಬ್ರಾನ್ಡ್ ಹೋಮ್ಸ್ ಇಂಡಿಯಾಗೆ ತಂದಿದ್ದೇ ನಾವಲ್ಲವೇ! ನಾವೀಗ ತ್ರಿಷಂಕು ಸಿಟಿಗೆ ಪ್ಲಾನ್ ಹಾಕಿದೀವಿ. ಷಾಪಿಂಗ್ ಮಾಲ್, ಸ್ಕೇಟಿಂಗ್ ರಿಂಕ್, ಜೋಗ್ ಫಾಲ್ಸ್ ತರಹ ವಾಟರ್ ಫಾಲ್ಸ್ ಎಲ್ಲಾ ತ್ರಿಷಂಕುಲೇ ಇರುತ್ತೆ. ನಮ್ಮ ಇಂಜಿನಿಯರ್ಸ್ ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ಎಂಡ್ ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ಲಾನ್ಸ್ ರೆಡಿ ಮಾಡಿದೀದಾರೆ.

ಸೀನಿಯರ್ ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ಮೈಕಿಗೆ ಬಂದರು. ಅರ್ಮಾನಿ ಸೂಟ್, ಗುಚ್ಚಿ ಶೂಸ್ ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಪಿಳ್ಳುಟ್ಟು ಅವರ ಪೋಷಾಕು! ಈಗಿನ ಕಂಪಲರಿ, ಆರ್ಥ್ ಮುಖ ಮುಚ್ಚುವ ದಾಡಿ!

ನಾವು ಇದೀಗ ತ್ರಿಶಂಕು ಸಿಟಿ ಡಿಸೈನ್ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದೀವಿ. ಅದರ ವೀಡಿಯೋ ಎಚ್.ಡಿ.ನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲೆ ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಾಳೆ ಅನ್ನುವ ಪದ ಇನ್ನಿಲ್ಲ. ನಾಳೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಇವತ್ತೆ ನಮ್ಮ ತ್ರಿಶಂಕುನಲ್ಲಿ ಮಾಲ್, 24+7, ಹೋಟೆಲ್, ಕಾಫಿ ಶಾಪ್, ಕಲರ್ ಫುಲ್ ವಾಟರ್ ಫಾಲ್ಸ್ ಯಾವಾಗಲೂ ತೆಗೆದಿರುತ್ತೆ ತ್ರಿ ಸಿಟಿನವರಿಗೆ. ನಮ್ಮ ಯು.ಎಸ್.ಪಿ. ನಿಮಗೆ ಏನೂ ಬೇಕೆಂದರೂ ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಇಲ್ಲಿಗೇ ತರಿಸಿ ಕೊಡ್ತೀವಿ. ಬಾಲಿವುಡ್ ಹಾಲಿವುಡ್ ಪ್ರೀಮಿಯರ್ ಷೊ ನಮ್ಮ ಆಡಿಟೋರಿಯಂನಲ್ಲೇ ಕರಿಸ್ತೀವಿ.

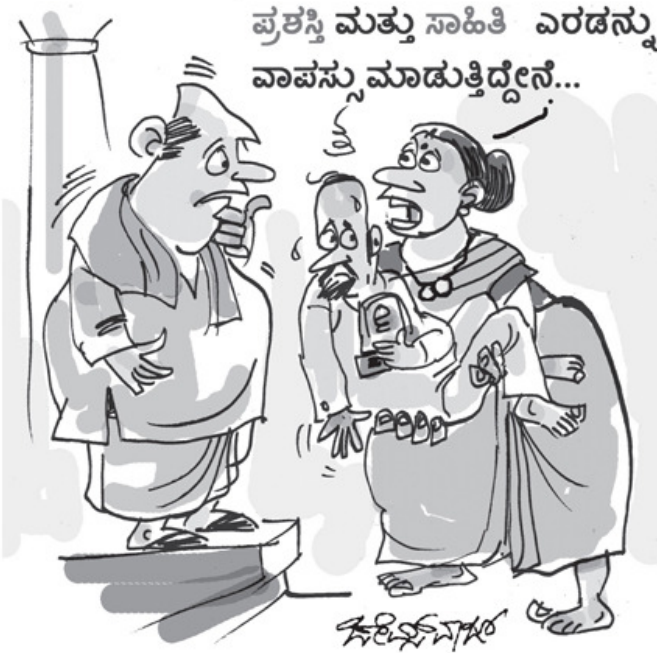
ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಗರುಡ ಬಿಲ್ಡರ್ಸ್.

ಇಲ್ಲಿಲ್ಲೇ ಸುತ್ತಿದ್ದೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಅದರಿಂದ ಸಿಗುವುದಾದರೂ ಏನು? ಸುತ್ತಾಡಿ, ಬಳಸಿ ಮಾತನಾಡುವರಲ್ಲ ನಾವು ಗರುಡ ಬಿಲ್ಡರ್ಸ್. ನೇರ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರ್ತೀನಿ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಹೊರಗೆ ಬೋಇಂಗ್ 380 ಪಾರ್ಕ್ ಮಾಡಿರುವುದು ನೀವು ಅಡ್ಡರ್ವೈಸಿಂಗ್ಗೆ ನೋಡಿದೀರಿ. ಅದು ನಮ್ಮದೇ. ನಿಮಗಾಗಿ ನಾವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಥೀಂ ಟ್ರಾವೆಲ್ ಶುರು ಮಾಡಿದೀವಿ. ವಿಂಬಲ್‌ಡನ್ ನಡೆಯುವಾಗ, ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಟೆಸ್ಟಿಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸೀದಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಗರುಡ ವಿಮಾನ. ಆಸ್ಟರ್ ಫಂಕ್ಷನಿಗೆ, ಟ್ಯೂಲಿಪ್ಸ್ ನೋಡಲು ಹಾಲೆಂಡಿಗೆ, ನ್ಯೂ ಯಿಯರ್ಗ್ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಪ್ಲಾನ್ ಹಾಕಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಾಡಿಸಿ ಬರುತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಗರುಡ ವಿಮಾನ. ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ಗೆ ಗರುಡ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಅಂತ ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದೀವಿ. ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿದ್ದೆವರ್ ಇಲ್ಲದ ಓಡುವ ಕಾರುಗಳನ್ನು ಕೂಡ ತರ್ತೀವಿ. ನೀವು ಕೂತ ಹಾಗೆ ಕಾರು ತಾನಾಗಿ ನೀವು ಹೇಳಿದ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೆ. ಡೈವರ್ ಬೇಡವೇ ಬೇಡ. ಅವನ ಬಾಟಾ, ರಾತ್ರಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪೂರಾ ಚಾರ್ಜ್ ತಲೇನೋವಿಲ್ಲ.

ಸಾಕಪ್ಪಾ ಸಾಕೂಂತ ಹೊರಗ್ ಬಂದ್ವಿ. ನಮ್ಮ 30 ಬೈ 40 ನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪುಟ್ಟ ರೂಮು, ಅಡುಗೆ ಮನೆ, ಹಾಲ್, ವರೆಂಡಾನೇ ಸರೀ ಅಂತ ಅನ್ನುಸ್ತು. ಮನೆ ಮುಂದೆ ತುಳಸಿ ಕಟ್ಟಿ ಪೋಸ್ಟ್ ಸ್ವಾಮಿನಷ್ಟು ತೋಟ, ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಒಂದು ಸೋಮಾರಿ ಕಟ್ಟಿ ಇದ್ದೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಆಯ್ತು ಅಂದುಕೊಂಡ್ವಿ.

ಅಲ್ಲೇ ಸಂಪಂಗಿ ಟ್ಯಾಂಕ್ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದ ಉಡುಪಿ ಹೋಟೆಲ್ಲಲ್ಲಿ ದೋಸೆ ತಿಂದು ಮನೆಗೆ ಹೊರಟ್ಟಿ. ಎದುರೆ ಗಾರೆ ಕೆಲಸದವ ಮೇಸ್ತ್ರಿ ಮುನಿಸ್ವಾಮಿ ಸಿಕ್ಸ್ ರಿಪೇರಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಆತ ಹುಲಿ.

ನಾವು ಯಾತಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಿ ಆಂತ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಅವನು ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕ. ಯಾಕೋ ನಗ್ನಿಯಾ ಆಂದ್ರೆ, ಇದು ಮೂರೇ ವರ್ಸ ಇವು ಈ ತರಹ ಮೀಟಿಂಗ್ ಮಾಡೋದು. ಊರಲ್ಲಿ ಎಲಿಕಾಪ್ಪು, ಪ್ಲೇನು ಓಡಿಪ್ಪೇಕೂಂದ್ರೆ ಬಿಬಿಎಮ್‌ಪಿ ಪರಿಸಿಸ್ ಎಲ್ ಕೊಡ್ತಾನೆ ಏಳ್ಳಿ! ಅದಕ್ಕೆ ಎಸ್ಪು ಖರ್ಚು ಮಾಡ್ಬೇಕೋ ಏನು ಕಥೆಯೋ! ನಮ್ಮೂರ ಹೆಣ್ಣುಕೆಲಸೋರು ಸ್ಟ್ರಿಕ್ ಮಾಡ್ಬಿ ಎಂತ ಎದರ್‌ಸೋವೆ ಇವಿಗಿ! ರೋಬಾಟ್ ಬೊಂಬಾಟ್ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಎಂಗಸಿಗೆ ಮನೆ ಕೆಲ್ಲ ಖೋತಾ ಮಾಡ್ಬೆ ಹೊರಟವೆ. ಅವೆಲ್ಲಾ ಕೋತಾಳ್ ಖರ್ಚುರಾಜ್ ಕಂಪ್ಲೇನ್ ಮಾಡವೆ. ಅವು ಬಿಡಾಕಿಲ್ಲ ಇವರ್. ಡ್ರೈವರ್‌ಗಳಿಲ್ಲೆ ಕಾರು ಓಡುತ್ತಂತೆ. ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್, ಆರ್ ಟಿ ಓ ಜೊತೆ ಸೇರಿ ಖರ್ಚುರಾಜ್ ತಿಂದಾಕ್ ಬಿಡ್ತಾನೆ ಇವರ್ ನೋಡ್ಬೊಳ್ಳಿ! ಗವೀಪುರಂನಿಂದ ನೀನು ಯಾಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದೀಯೋ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ಬೆ, ಈ ಮೀಟಿಂಗ್ ಮಾಡ್ಬಿರೋ ಬಿಲ್ಡರ್ ಮನೇಲೆಲ್ಲಾ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಸೂರು ಸೋರ್ದದೆ! ನನ್ನ ಕಾಸ್‌ಲೇ ಗುಜರಿಯಿಂದ ಡಾಕ್ಟರ್ ಫಿಕ್ಸಿಟ್ಟು ಸಿಮೆಂಟು ತೊಗೊಂಡು ಸೂರ್ಗೆ ಓಡಿಬೇಕು. ನಾನು ಬತ್ತೀನಿ. ಕಾಯ್ತಿರಾರೆ. ಕುಚ್‌ಮೊಟ್ಟೆ ಕರಣೆ, ಮತ್ತೆ ತೊಗೊಂಡು, ಹುಡುಗನ್ನ ಕರೊಂಡು ಸ್ವೇಡಿಯಂತಾಕ್ಕೆ ಓಗ್ಬೇಕು. ಅವು ಮಾರುತಿ ವ್ಯಾನ್ ನಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲಾರೂ ತುಂಬೊಂಡು ಓಗ್ಬಾರೆ. ಓದ್ ವಾರ ಎರು ಮನೆ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡ್ಬೆ. ಅದ್ರೆ ದುಡ್ಡು ಇನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಅದೂ ಇವತ್ತಿಂದೂ ಸಿಕ್ರೆ ಈವತ್ತು ಸಂಜೆ ಬಾಟ್ಲಿ ಏರಿಸ್ತೀನಿ.

ಅಪರಂಜಿ ಥೇಟ್ ಅಪರಂಜೀನೇ!

- ಕುಮುದಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್

ಅಂದು ಮುಂಜಾನೆ ಎಂದಿನಂತೆ ಎಡಗೈಲಿ ಕಾಫಿ ಲೋಟ ಹಿಡಿದು ಬಲಗೈಲಿ ದಿನಪತ್ರಿಕೆಯ ತಲೆಬರಹ(ಹಣಬರಹ?)ಗಳ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮನಸ್ಸು ಕುದಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂತಹ ಸ್ನೋಟಕ ಸುದ್ದಿ ಖಂಡಿತಾ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಕುದಿಯಬೇಕಿದ್ದ ಕಾಫಿ ಉಗುರುಬೆಚ್ಚಗಿದ್ದು ನನ್ನನ್ನೇ ಕುದಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಕಾರಣ ಕಾಫಿ ಡಿಕಾಕ್ಟನ್‌ಗೆ ಹಾಲು ಬೆರೆಸಿ ಒಲೆಯಮೇಲಿಟ್ಟಾಗ ಗ್ಯಾಸ್ ಸಿಲಿಂಡರ್ ಖಾಲಿಯಾಗಿತ್ತು. ಭಾರವಾಗಿರಬೇಕಿದ್ದ ಬದಲಿ ಸಿಲಿಂಡರ್ ಎಳೆದಾಗ ನೀರಿನಮೇಲಣ ಹಂಸದಂತೆ ತೇಲಿಬಂದು ತನ್ನ ಖಾಲಿ ಸ್ಥಿತಿ ತೋಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಗ್ಯಾಸಿಗಾಗಿ ಫೋನ್ ಮಾಡುವುದು ಮರೆತಿದ್ದೆ. ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಮ್ಮೇಳ ಶುರುವಾಗಿತ್ತು.

ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇಲ್ಲ. ಯಾವ್ಯಾವೋ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಾಲ ಕಳೀತಿ. ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಮರೀತಿ. ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಮನೇಲೇ ಕಾಲ ಕಳೀತಿ. (ನಿವೃತ್ತಿಯಾದೊಡನೆ ವಾಕಿಂಗ್ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ ಸುತ್ತೋದು ಬಿಟ್ಟೆ ಅವರು ಕೂತಿರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮನೇಲೇ.) ಮನೇ ನಿರ್ವಹಣೆ ಸರ್ಯಾಗಿ ಮಾಡೋಕ್ಕೇನು? ಹೀಗೇ ಹಿಮ್ಮೇಳ ಮುಂದುವರೀತು. ಬಾಯುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಇಂಡಕ್ಸೆಂಕಾಯಿಲ್ ಮೇಲೆ ಪಾತ್ರೆ ಇಟ್ಟೆ ಉರಿಯಬೇಕಿದ್ದ ಕೆಂಪು ದೀಪ ಉರಿಯಲಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಸಂಜೆ ಐದರವರೆಗೆ ಪವರ್ ಕಟ್ ಎಂದಿತು ಹಿಮ್ಮೇಳ. ತಣ್ಣಗಿನ ಕಾಫಿ ಹಿಡಿದು ಪೇಪರ್ ಓದಲು ಕುಳಿತೆ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಫೋನ್ ಅರಚಿತು. ಕರೆದದ್ದು ಅಡಿಗೆಯ ಆಂಡಾಳಮ್ಮ.

“ಮೇಡಂ, ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕೆ.ಆರ್. ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ರಾತ್ರಿ ಹೆರಿಗೆಯಾಯ್ತು. ಅವಳಿ-ಜವಳಿ. ಆರ್ತಿಗೊಂದು ಕೀರ್ತಿಗೊಂದು. ನಾಮಕರಣವಾಗೋವರ್ಗ ಕೆಲಕ್ಕೆ ಬರೋಲ್ಲ. ಹೇಗಾದ್ರೂ ಅಡ್ಡೆಸ್ಸು ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದು ಅವರಪಾಲಿನ ಸಿಹಿ ಸುದ್ದಿ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಬಾಯಿ ಕಹಿಮಾಡಿದರು. ಅಂದು ನಾನೆದ್ದು ಫಳಿಗೆ ಸರಿ ಇದ್ದಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಹತ್ತೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ಫೋನ್. ಈ ಬಾರಿಯ ಕರೆ ಮನೆಕೆಲಸದ ವೀರಾಂಗನೆ ತಮಿಳ್ ಸೆಲ್ವಿಯದು. “ಅಮ್ಮಾ ನಾನೂ ಎನ್ ಮಾಮಿಯಾರೂ ಓಮ್ ಶಕ್ತಿ ಕೋಯಿಲ್ಲು ಪೋರೋ. ನಾನ್ ಮೂನು ನಾಲು ನಾಳು ವೇಲೆಕ್ಕೆ ವರಮಾಟ್ಲೆ” ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿ ನಾನು ಬಾಯಿತೆರೆಯುವ ಮುನ್ನ ಫೋನ್ ಆಫ್ ಮಾಡಿದಳು. ವಾಕರ್ ಹಿಡಿದು ಬಂದ ತೊಂಬತ್ತರ ನನ್ನಮ್ಮ “ಇವತ್ತೇನೇ ತಿಂಡಿ?” ಕೇಳಿ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಬೆಂಕಿಗೆ ತುಪ್ಪ ಸುರಿದರು. ಇವತ್ತು ಆಂಡಾಳಮ್ಮ ರಜ. ಹಾಗೇ ತಿಂಡಿಗೂ ರಜ” ಎಂದೆ ವರಳಾಗಿ. ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಹಿಗ್ಗೋ ಹಿಗ್ಗು. “ಆಕೆ ಕೈಯ ಅಡಿಗೆ ತಿಂದೂ ತಿಂದೂ ಬೇಜಾರಾಗಿತ್ತು. ನೀನೇ ತಿಳಿಸಾರು, ಮಂತ್ರದ ಹಿಟ್ಟಿನ ಗೊಜ್ಜು ಮಾಡಿ ಹವಳ ಸಂಡಿಗೆ ಕರಿದುಬಿಡು” ಹೇಳಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಸಿದರು.

ಮನೆ ಯಜಮಾನರು ಹಿಮ್ಮೇಳ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಹಸಿವು ತಾಳಲಾರದೆ ಹೋಟೆಲ್‌ನಿಂದ ಇಡ್ಲಿ ವಡೆ ತರಲು ಚೀಲ ಹಿಡಿದು ಹೊರಟರು. ನಾನು ತಲೆಕೆಟ್ಟು ಕೆಟ್ಟಿದ್ದ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಕೈಹೂತ್ತು ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಫೋನು ಕೇಳಿತು. ಈ ಬಾರಿ ವಿಶಾಲಿಯದು. “ಸದಾ ಮನೇಗೆ ಬರೊಲ್ಲ ಬರೊಲ್ಲ ಅಂತ ಗೋಳಾಡಿದ್ದಲ್ಲಾ. ಈವತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಮುಹೂರ್ತ ಬಂದಿದೆ. ನಿಮ್ಮನೆ ಹತ್ರಾನೇ ಒಂದು ಸೆಮಿನಾರಿಗೆ ಬರಾ ಇದ್ದೀನಿ. ಸೆಮಿನಾರ್ ಊಟ ಅಂದ್ರೆ ನಿಂಗೇ ಗೊತ್ತಲ್ಲಾ. ಊಟದ ಬ್ರೇಕಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮನೇಗೆ ಬಂದುಬಿಡ್ತೀನಿ. ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ನಿನ್ನ ಆಂಡಾಳಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಒಂದು ಚಿತ್ರಾನ್ನ ಆಂಬೊಡೆ ಪಾಯಸ

ಮಾಡಿಸಿಬಿಡು. ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಹಿಡಕವರೆ ಕೂಟು ಮರಿಬೇಡ” ನಾನು ಉಸಿರೆತ್ತುವಮುನ್ನು ಫೋನ್ ಕಟ್ ಮಾಡಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಳು ಪಾಪಿ.

ಕುದಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಮನಸ್ಸು ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಮೀಯಲು ಪಕ್ಕದಮನೆ ಮುರಾರಿ ಬಲಿಪಶುವಾಗಿ ಅಂಚೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದ ಅಪರಂಜಿ ಪತ್ರಿಕೆ ಹಿಡಿದು ಒಳಬಂದ. ಅವನ ಮೇಲೆ ಹರಿಹಾಯ್ತೆ “ಏನೋ? ಫೋನ್‌ವ್ಯಾನ್ ಕೆಲ್ಕೆ ಯಾವಾಗ ಸೇರೇ?”

“ನಾನ್ಯಾಕೆ ಸೇರ್ಲಿ ಆಂಟೀ? ಈ ಫೋನ್‌ವ್ಯಾನ್‌ಗಳು ವಿಳಾಸ ಸರಿಯಾಗಿ ಓದದೆ ಯದ್ದಾ ತದ್ದಾ ತಂದು ಹಾಕ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಅಪರಂಜೀನ ನಮ್ಮ ಡಬ್ಬಲಿ ಹಾಕಿದ್ದ ಮನೇವ್ರೆಲ್ಲಾ ಓದಿ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟೊಂಡು. ಈಗ ಕೊಟ್ಟುಬಾ ಅಂದು” ನನ್ನ ವರ್ತನೆಗೆ ನಾಚಿ ಅವನಿಗೊಂದು ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳಿ ತಪ್ಪು ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಸೇಬಿನ ಹಣ್ಣನ್ನು ಕೈಗಿತ್ತು ಕಳುಹಿಸಿದೆ. ಹಾಗೇ ಕುಳಿತು ಅಪರಂಜಿಯ ಪುಟ ತಿರುಗಿಸಿದೆ. ಮೊದಲು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದದ್ದು ಸಿ.ಆರ್. ಸತ್ಯ ರವರ ಸ್ಕೋರ್ ಏನೂ ಸಾರ್? ಸೊಗಸಾದ ಹಾಸ್ಯ. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುವಂತಹ ವಿವರಣೆ. ಗೃಹಸ್ಥ ಸೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯಲು ಹೋಗಿ ಆ ಏಟು ಗುರಿತಪ್ಪಿ ಹೆಂಡತಿಯ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಬಿದ್ದು ಆಕೆಯ ಮರು ಏಟು ಗೃಹಸ್ಥನ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಬಡಿದು ಒಳಗಿದ್ದ ಹಲ್ಲಿನ ಸೆಟ್ ಹೊರಗೆ ಜಾರಿ ಬಿದ್ದು..... ಚಿತ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕಚಗುಳಿ ಇಟ್ಟಂತಾಗಿ ಜೋರಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ ಕುಳಿತ. ತಿಂಡಿ ಹಿಡಿದು ಒಳಬಂದ ಯಜಮಾನರ ಹುಬ್ಬು ಗಂಟಿಕ್ಕಿತು.

“ನಾನು ಮನೇಲಿ ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ನಿನಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಮುಶಿಯಾಗುತ್ತಾ? ಇಷ್ಟೊಂದು ನಗುವಷ್ಟು?” ವ್ಯಂಗ್ಯ ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ಕೈಲಿದ್ದ ಚೀಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನನ್ನ ಕೈಲಿದ್ದ ಅಪರಂಜಿ ಅವರಿಗಿತ್ತು ಒಳಹೋದೆ. ತಿಂಡಿ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ತಂದಾಗ ಅವರೂ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದು ನಗುತ್ತಿದ್ದರು! ಕುದಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಮನಸ್ಸು ತಣ್ಣಗಾಗಿತ್ತು. ಮಬ್ಬಾಗಿದ್ದ ಚಿತ್ತ ತಿಳಿಯಾಯಿತು. ಬುದ್ಧಿ ಚುರುಕಾಯಿತು. ಕೇಟರ್ ಭೇಮಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದೆ,

“ಆಚಾರ್ರೇ, ನಾಲ್ಕು ಜನಕ್ಕಾಗುವಷ್ಟು ಊಟ ಕಳಿಸೀರಾ?”

“ಆಗೋಲ್ಲ ತಾಯೀ, ಇವತ್ತು ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಪೂಜೆ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಬಂದಿದೆ. ನೂರು ಜನಕ್ಕೆ ಅಡುಗೆ ಆಗ್ಬೇಕು. ಬೇರೆ ಯಾವ್ವಕ್ಕೂ ಪುರಸೊತ್ತಿಲ್ಲ” ಎಂದರು.

“ಉದ್ಯಾಪನೆಗೆ ಏನೇನು ಅಡುಗೆ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀರ?” ನಾನು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧಳರಲಿಲ್ಲ.

“ಅದೇ ಮಾಮೂಲಿ ಊಟ. ಚಿತ್ರಾನ್ವ ಪಾಯಸ, ಆಂಬೊಡೆ, ಅವ್ರೆ ಕಾಯಿ ಕಾಲ ಅಲ್ಲೇ? ಹಿಡಕವರೆ ಕೂಟು ಮಾಡೋಣಾಂತ ಇದ್ದೀನಿ.”

“ಮಾಡೋಣಾಂತ ಅಲ್ಲ. ಮಾಡೇ ಬಿಡಿ. ನೀವು ಊಟ ಕಳಿಸೊ ತೊಂದ್ರೆ ತೊಗೋಬೇಡಿ. ನಾನೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಡಬ್ಬ ಸಮೇತ ಬರ್ತೀನಿ, ಮಾಡಿರೋದನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ ಕೊಡಿ ಸಾಕು” ಎಂದೆ.

ಆಚಾರ್ಯರು ತಥಾಸ್ತು ಎಂದರು.

ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದ ಬಳ್ಳಿ ಕಾಲಿಗೆ ತೊಡರಿತ್ತು! ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಕಾಲಿನಮೇಲೆ ಕಾಲುಹಾಕಿ ಕುಳಿತು ಅಪರಂಜಿ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡೆ. ನಗೆ ಪಯಣ ಮುಂದುವರೀತು.

ಆಮಸೂತ್ರ

- ನಳಿನಿ ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶ್

ಮಾವು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಲಗ್ಗಯಿಟ್ಟಾಗಲೆಲ್ಲ ನಿತ್ಯವೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾವುಮೇಳ! ಮೊನ್ನೆ ಮೂರನೆಯ ಹಣ್ಣೊಂದನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಾಗ ನನ್ನ ಮಗ, “ಎಷ್ಟು ತಿಂತೀಯಮ್ಮ...” ಅಂತ ಅಲವತ್ತುಕೊಂಡ. ಕತ್ತೆಗೇನೊತ್ತು ಕಸ್ತೂರಿ ಪರಿಮಳ ಅಂತ ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಕ್ಯಾರೆ ಅನ್ನದೆ ಬಂಗಾರ ಬಣ್ಣದ ಹಣ್ಣನ್ನು ಸವಿದು ಮುಗಿಸಿದೆ.

(ಉ)ಅಗ್ರಶ್ರೇಣಿಯ ಮಾವುಪ್ರಿಯಳಾದ ನಾನು ದಿನಕ್ಕೊಂದೇ ಹಣ್ಣಿನಂತೆ ಸವಿದು ಆತ್ಮವಂಚನೆ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋ ಪ್ರಮೇಯವಾದ್ರೂ ಏನೈತಿ? ಹಾಗಾಗಿ, ಒಂದರ ಹಿಂದೆ ಇನ್ನೊಂದು..., ಮತ್ತೊಂದು... ಮಗದೊಂದು... ಆದರೆ ನನ್ನ ಸುಪ್ತನ ಆ ಒಂದು ಮಾತು ನನ್ನನ್ನು ಗಂಭೀರ ಚಿಂತನೆಗೊಡ್ಡಿದ್ದು ಮಾತ್ರ ನಿಜ. ಅದರ ಫಲವೇ ಮಾವುಪ್ರಿಯರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೆಣೆದ ಈ ಆಮಸೂತ್ರ!

ಎಣ್ಣೆ ಬಂದಾಗ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅಂತಾಗದೆ, ಹಣ್ಣು ಲಭ್ಯವಿದ್ದಾಗ ಲೆಕ್ಕವಿಡದೇ, ನಿಸ್ಸಾಕೋಚವಾಗಿ ಸವಿದುಣಬೇಕೆಂಬುದು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಸರಳ ಸೂತ್ರ. ಆಮಪ್ರಿಯಾಣಾಂ ಸಂಕೋಚಂ ನ ಭವೇತ್!

ಆ ದಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯ ಹಣ್ಣೊಂದು ಉಳಿದಿದೆಯೆಂದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಹಣ್ಣನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರಾದವರಿಗಲ್ಲಾ ಹಂಚಿ ಸವಿಯುವ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ನಿಮ್ಮನ್ನಾವರಿಸಿತು ಜೋಕೆ! ಹಂಚಿದವರಿಗೆ ಉಳಿಯೋದು ಹಲ್ಲು-ಬಾಯಿಯೆಂಬ ಮಾತು ನೆನಪಿರಲಿ! ಹಾಳು ನಿಸ್ವಾರ್ಥದ ಸೋಗನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಉಳಿದೊಂದೇ ಹಣ್ಣನ್ನು ನೀವೊಬ್ಬರೇ ಮುಗಿಸಿಬಿಡಿ! ಮಾವು ಎಂದಾಗ, ಮೊದಲು ನೀವು ಎಂಬುದು ಮನದಟ್ಟಾಗಲಿ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಆಮಪ್ರಿಯಾಣಾಂ ನಿಸ್ವಾರ್ಥಂ ನ ಭವೇತ್!

ಈ ಮಾವು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಎಷ್ಟೋ ಅದ್ಭುತಗಳಲ್ಲೊಂದೆಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಒಂದೊಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲೂ ಒಂದೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ರಸ-ರುಚಿ-ಗಂಧಗಳ ಸಂಯೋಗ! ಇಂಥಾ ರಸಭರಿತ ಅಮೃತಫಲದ ರಸಾಸ್ವಾದನೆಗೆ ಸೂತ್ರವೇನು, ಸಂಹಿತೆಯಿದ್ರೂ ಸಾಲದೇನೋ! ಕೆಲವು ಮಾವುಪ್ರಿಯರಿಂದರೆ, ಹಣ್ಣಿನ ಎರಡೂ ಕೆನ್ನೆಗಳ ಕುಯ್ಯು ನಾಲಾರ್ಕು ಹೋಳುಗಳಾಗಿ ತಿಂದು ಸಿಪ್ಪೆಯೆಸೆಯುವಂಥ ಸಪ್ಪೆ ವಿಧಾನವನ್ನನುಸರಿಸುವವರು. ಇವರು ಕೇವಲ ಹಣ್ಣನ್ನು ತಿನ್ನುವರೆ

ಹೊರತು, ಆಸ್ವಾದಿಸದಂಥ ಅರಸಿಕ ಗೊಡ್ಡುಗಳು! ಅಲ್ಲತಪ್ಪರು! ಎಂಥಾ ರಸಮಯ ಸಮಯದಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ತಿಳಿಯದ ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆಲ್ಲಿದ್ದ ಮರುಕ!

ಇಡೀ ಹಣ್ಣನ್ನು ಅಂಗೈಲಿ ಹಿಡಿದು, ನರುಗಂಪನ್ನೊಮ್ಮೆ ಆಫ್ರಾಣಿಸಿ, ಸಿಪ್ಪೆಯನ್ನು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹಲ್ಲಿಂದೆಳೆದು, ಆ ಬಂಗಾರ ಬಣ್ಣದ ರಸಭರಿತ ತಿರುಳನ್ನು ಸವಿದಾಗಲೊಂದು ರಸಲೋಕವೇ ತೆರೆದುಕೊಂಡೀತು! ಹಾಗೆಯೇ ಸಿಪ್ಪೆಗಂಟಿದ ರಸ-ತಿರುಳನ್ನು ಚಪ್ಪರಿಸಿ, ಹೀರುವುದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿದ್ದ ಮಜ! ತಿರುಳಿನ ರಸಾಸ್ವಾದನೆ “ಸೂರ್ತ್...ಪ್ಪ್...” ಎಂದು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಅಂಗೈಯ ಮಣಿಕಟ್ಟಿನವರೆಗೆ ಸೋರಿದ ರಸವನ್ನು ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ನೆಕ್ಕಿದಾಗ ಆಸ್ವಾದನೆಯಲ್ಲಿನ ರಸಿಕತೆಯ ಅನಾವರಣ! ಇನ್ನು ವಾಟಿಯನ್ನು ಹೆಬ್ಬರಳು, ತೋರುಬೆರಳ ನಡುವಿನಿಂದ ಕೊಂಚ ಮೆಲ್ಲಗೊತ್ತಿ, ಅದಕ್ಕಂಟಿದ ಅಕ್ಕಕವಾದ ರಸಭರಿತ ತಿರುಳನ್ನು ಮೇಲೆಳೆದುಕೊಂಡು, ಹೀರಿ, ಚಪ್ಪರಿಸಿ, ಲೊಟ್ಟೆಹೊಡೆದರಂತೂ ಆನಂದದ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆ!

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾ ಹೇಳೋದಿಷ್ಟೇ. ಮಾವಿನಂಥ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಅದ್ಭುತವೊಂದು ಕೈಸೇರಿದಾಗ, ಅದರ ರಸ-ರುಚಿ-ಗಂಧಗಳ ಸೂರೆಯಾಗಬೇಕು! ಇದುವೇ ಆಮಸೂತ್ರದ ಕಟ್ಟ ಕಡೆಯ, ಪ್ರಮುಖ ಸೂತ್ರ.

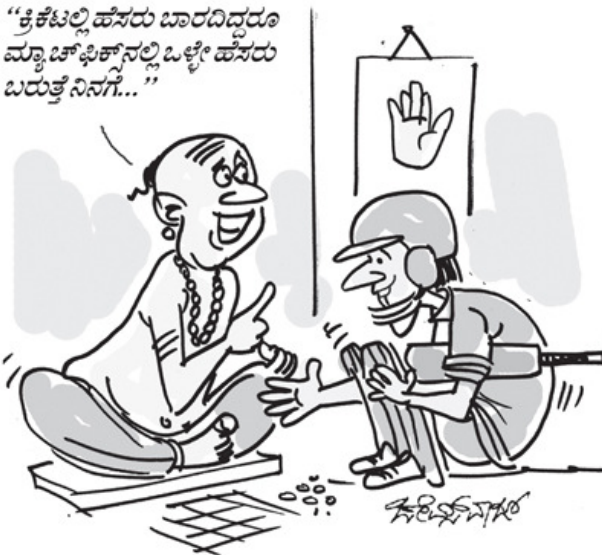
ಆಮಪ್ರಿಯರೆ, ಸಂಕೋಚ, ನಿಸ್ವಾರ್ಥ, ಅರಸಿಕತೆಯ ಬಂಧನದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿ....

ರಸಪುರಿ, ಮಲಗೋವ, ಬಾದಾಮಿ, ಮಲ್ಲಿಕಾ, ನೀಲಂ, ದಶೇರಿ.. ಎಂಬ ದಶಾವತಾರಿಯ ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ, ನಿಮ್ಮ ನಿರ್ವಾಣ!

ಆಮ್.. ತತ್... ಸತ್..!

“ಕ್ರಿಕೆಟಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಬಾರದಿದ್ದರೂ
ಮ್ಯಾಚ್‌ಫಿಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆ ಹೆಸರು
ಬರುತ್ತೆ ನಿನಗೇ...”

ಪಂಚ್ ಪದ್ಯಗಳು

ಬೇಸಿಗೆ

- ಎಚ್. ಡುಂಡಿರಾಜ್

-1-

ಹೇಗೆ ಬಣ್ಣಿಸಲಿ ಮೇ
ತಿಂಗಳ ಬೇಸಿಗೆ ಮಹಿಮೆ
ಒಂದೇ ಮಾತಲ್ಲ
ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ
ಇದು ಬರಿ ಮೇ ಅಲ್ಲ
ಉರಿವ ಕುಯಮೆ!

-2-

ಈಗ ಬೇಸಿಗೆ
ದಾಖ್ತೆ ಹಾಸಿಗೆ
ಬೇಡವಂತೆ ಅವರಿಗೆ
ಆದ್ದರಿಂದ
ಮಾಡಿದೆಯನ್ನು
ಕಾಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ತವರಿಗೆ!

-3-

ವಸಂತ ಋತು ಬಂದರೂ
ನಗರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೂ
ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಕೋಗಿಲೆ
ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಗೆ ಹೋಗಿ
ಕಾಗೆ ಕೇಳುತ್ತಿದೆ ನಾನೇ
ಕುಷೂ ಎಂದು ಕೂಗಲೇ?

-4-

ದೇವರ ದರ್ಶನ ಮಾಡಲು
ಉದ್ದದ ಸರತಿ ಸಾಲು
ಸಹಿಸಲಸಾಧ್ಯ ಸೆಖೆ
ಒದ್ದೆಯಾಗಿತ್ತು ಮೈ ಬೆವರಿಗೆ
ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಒಂದು
ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳಿದೆ
ಅಂಗಿ ತೆಗೆ ಅಂದವರಿಗೆ

-5-

ಈ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗಿಂತ
ನಾವು ನೀವು ಎಲ್ಲರೂ
ಕುರಿಗಳು ಸಾರ್ ಕುರಿಗಳು
ಎಲ್ಲರ ಬಾಯಿಲ್ಲೂ
ಅದೇ ಸೊಲ್ಕು
ಮೇಮೇಮೇ!

ಚಿಗುರಿದ ಕನಸು.....

- ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಸೌಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅಸಾಧ್ಯ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಆಗಾಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಏನೋ ಮಾರಾಯಾ ನನ್ನ ಮರತ್ಯೇನೋ? ಎಂದು ಕೇಳುವುದುಂಟು. ನಿಮಗೆ ಈ ಅನುಭವ ಆಗಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು, ನನಗಂತೂ ಈ ಅನುಭವಗಳು ದಿನಬೆಳಗಾದರೆ ಒಂದು ರೂಟಿನ್ ಕ್ರಿಯೆ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ಮೊನ್ನೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಕರಾಗ್ರೇ ವಸತೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರಬೇಕಾದರೆ ಏನೋ ಮಾರಾಯಾ ನನ್ನ ಮರತ್ಯೇನೋ? ಎಂದು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಅವ್ಯಕ್ತದನಿ ಮೊಳಗಬೇಕೇ? ಹಾಸಿಗೆ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಉರುಳಿದೆ. ಇದುವರಾದನಿ ಅಂತ ಜಾಸು ಮಾಡಲು ಶುರು ಹಚ್ಚಿದೆ. ದನಿ ಗಂಡಸಿದೋ ಯಾ ಹೆಂಗಸಿನದೋ ಅಂತ ಮೆದುಳು ರೀವೈಂಡ್ ಮಾಡಿದೆ. ಹೆಂಗಸಿನ ದನಿ ಥರಹ ಇತ್ತು ಅಂತ ಮೆದುಳಿನ ಸೂಚನೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಜಮುನಾನೇ ಅಂತ ಆಕೆಯನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡೆ. ಇವರು ನನ್ನ ಜತೆ ಓದುತ್ತಿದ್ದೋರು, ಆಕಾಲದಲ್ಲೇ ಲಿಬರೇಷನ್ ಚಳವಳಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೋರು. ಇವರು ಹೇಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದರು ಅಂದರೆ ದಿನಾ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬೈಟೂಕಾಫಿ ಹಾಕ್ತಾ ಇದ್ದೋರು. ಅವಾಗ ಅವರು ಪ್ರಪಂಚ ಹೇಗೆ ಬದಲಾಗಬೇಕು ನಾವು ಹೇಗೆ ಜಗತ್ತು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳೋರು. ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಬಡ ಬಡ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ನಾನು ಅವರ ಬಾಯಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡೋ ಶಬ್ದ ಕೇಳುತ್ತಾಕೇಳುತ್ತಾ ಮೂಗ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಅವರ ಕಣ್ಣು ಆ ಸುಂದರ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಲು ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಿತ್ತು. ಆಕೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಇರಬೇಕಾದರೆ ಸಮಯ ಸರಿದದ್ದು ತಿಳಿತಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಈ ಮಾತು ಜೀವನಪೂರ್ತಾ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು ಅನಿಸೋದು...! ವಿಧಿ ಬೇರೇನೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿತ್ತು!! ಕಾಲೇಜು ಮುಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ಆಕೆ ಮತ್ತೆ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕೇ ಇಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವರ ನೆನಪು ಇದೆ! ಯಾಕೋ ಅವರದನಿ ಅಲ್ಲ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಕೇಳಿಸಿದ್ದು ಅನಿಸಿತು.

ಆಗ ಥಟ್ ಅಂತ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು ಸುಮಾರು ನಲವತ್ತು ವರ್ಷದಿಂದ ನನಗೆ ಆಪ್ತನಾಗಿರುವ ನನ್ನ ಬಂಧು ಚಿಂತಕ ಕೋದಂಡರಾಮ. ಬಂಧುತ್ವ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ರಾಮನ ಪರಿಚಯ ನನಗೆ. ಕಾಂಪಿಟೇಷನ್ನಲ್ಲಿ ಬರೆಯೋ ಹಾಗೆ ಆತನ ಲೇಖನಗಳ ಸ್ವೀಡು ಮತ್ತು ಅದಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆತ ನಮ್ಮ ಅಂದರೆ ಆತನ ಹಾಗೆ ಇರುವ ಸೀಬೈಟೂಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದ ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಬೇರೆ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿತ್ತು. ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಒಂದೇ ತಟ್ಟೆಲಿ ಉಂಡಿದ್ದೇವೆ, ಒಂದೇ ಚಾಪೇಲಿ ಮಲಗಿದ್ದೇವೆ, ಬೈಟೂಕಾಫಿ ಹೀರಿದ್ದೇವೆ, ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಂಗತಿಗಳು ಶೇರ್ ಆಗಿವೆ... ನನಗಿಂತ ಕೊಂಚ ಮೊದಲು ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಆತನನ್ನು ನಾವುಗಳು ಅವನಿಗಿಂತ ಕೊಂಚ ಕಿರಿಯರು ಅಣ್ಣ ಅಂತ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಮೂಡು ಸರಿಯಿದ್ದಾಗ ಆತ ನಕ್ಕು ಅಣ್ಣನ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಆಸ್ವಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಆಪ್ತತೆ ಸುಮಾರು ವರ್ಷ ನಡೆದ ನಂತರ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಣ್ಣ ಆರಂಭಿಸಿದಾಗ ನಮಗೆ ದಿಗಿಲಾಯಿತು. ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ

ಆಡ್ಡಾ ಇದಾನೆ ಅಂತ. ರೇಗಾಟ ಅತಿ ಅನಿಸಿದಾಗ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಹಿರಿಯ ನೀನು. ಸುಮಸುಮನೆ ರೇಗಬಾರದು ವಯಸ್ಸಾಗ್ತಾ ಆಗ್ತಾ ನಮಗೆ ಮೆಚ್ಚೂರಿಟಿ ಬರಬೇಕು ನಾವೇನು ನರ್ಸರಿ ಮಕ್ಕಳೇ. ಮೊದಲು ಬೀಪಿ ಚೆಕ್ ಮಾಡಿಸ್ಕೋ.... ಅಂತ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದ್ದೆವು.

ನಾವೇನು ಎಲ್ಲೇಜೀ ಅವೇ? ಸದಾ ಕಿತ್ತಾಡೋಕ್ಕೆ? ನಮಗೂ ಮಕ್ಕಳು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಇವೇ ತಾನೇ ನಾವು ಅವಕ್ಕೆ ರೋಲ್ ಮಾಡಲ್ ಆಗಬೇಕು ತಾನೇ....

ಈ ಧಾಟೀಲಿ ಮೊಳೆ ಹೊಡೆದಿದ್ದೆವು. ಮೊಳೆ ಹೊಡೆಸಿಕೊಂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸ ಬಾಲ ಮುದುರಿಕೊಂಡು ಇರೋನು. ಮತ್ತೆ ಬಾಲ ಬಿಚ್ಚೋನು.

ಹಿಂದಿನ ಯಾವುದೋ ದಿನ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ಅವತ್ತು ನಾನು ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಅಂದರೂ ನೀನು ನನಗೆ ಮರು ನಮಸ್ಕಾರ ಹೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ....

ಅಂತ ವರಾತ ಶುರುವಾಗೋದು.

ಅದೇನಯ್ಯಾ ಇಂತಹದ್ದೆಲ್ಲಾ ನೆನಪು ಇಟ್ಟೊಳ್ಳೋ?

ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ತಲೆಲಿ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡಿದೀನಿ, ಮುಂದೆ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೆ ಅಂತ... ಉತ್ತರ ಬರೋದು!

ಹೀಗಾಗಿ ರಾಮನ ಹತ್ತಿರ ಅದೇನು ಮಾತು ಆಡಿದರೂ ಹೆಚ್ಚಾಗೋದೋ ಕಡಿಮೆ ಆಗೋದೋ ಆಗಿ ಮಾತು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಫೋನಾಯಿಸಿ, ಗುರೂ ಹೇಗಿದ್ದೀ ಅಂತ ವಿಚಾರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ.

ನಾನು ಬದುಕಿದ್ದೀನಿ ಇನ್ನೂ ಸತ್ತಿಲ್ಲ ಅಂತ ಈಗ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತಾ? ಅಂತ ಮಾತು ಶುರುವಾಗೋದು. ನಾನು ಅದೆಷ್ಟೋ ಜನ್ಮಗಳ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ ಅಂತ ಈತ ನಂಬಿರೋ ಯಾವುದೋ ವಿಷಯ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತಿಪ್ಪರಲಾಗ ಹಾಕಿಬಿಡೋನು. ಫೋನಾಯಿಸಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ನೀವು ಫೋನು ಇಡೋಹಾಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇವನು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿಸ್ಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು ಅಂಥಹ ಸಂದಿಗ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅದೇನೋ ಹರೋದಕ್ಕೆ ಜಾಗ ಎಲ್ಲಿ ಅಂತ ಗಾದೆ ಇದೆಯಲ್ಲಾ ಹಾಗೆ ಆಗಿಬಿಡ್ತಾ ಇದೆ. ಈ ತಾಪತ್ರಯ ಬೇಡ ನಮಗೂ ನಮ್ಮದಿ ಇರಲಿ ಅವನಿಗೂ ನಮ್ಮದಿ ಇರಲಿ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡು ಕೆಲವು ತಿಂಗಳಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಫೋನೂ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ, ಯಾವುದೇ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೂ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಯಾವುದೇ ಪುಸ್ತಕ ಬಿಡುಗಡೆಗೂ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಯಾವುದೇ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಫಂಕ್ಷನ್ನಿನಿಂದ ದೂರವೇ ಇದೆ - ಜಸ್ಟ್ ಟು ಅವಾಯ್ಡ್ ಈ ಬಂಧು ಎನ್ನುವ ಹುಳಿ! ಅಂತಹ ಮಹಾನುಭಾವ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಏಳಬೇಕಾದರೇನೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದು ಕಾಡುತ್ತಾನೆ. ನೆನಪು ಕೆದಕ್ಕಾನೆ ಅಂದರೆ.. ಇದು ನನಗೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಹೊಳೆದದ್ದು. ಭೇ ಅವನೇನು ಪ್ರಾಥಃ ಸ್ಮರಣೀಯನೇ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸೋದಿಕ್ಕೆ ಅಂತ ಅವನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೂಲೆಯಿಂದ ಓಡಿಸಿದೆ. ಎದ್ದ ವಾಕಿಂಗು ಮುಗಿಸಿದೆ, ಹಾಲು ತಗೊಂಡು ಅಲ್ಲೇ ಪಕ್ಕದ ಹೋಟೆಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಕಾಫಿ ಹೀರಿದೆ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಯಾರೋ ಕನ್ನಡ ಪೇಪರು ಹಿಡಿದು ಓದುತ್ತಾ ಇದ್ದರು, ಇಣುಕಿ ನೋಡಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಪೇಪರು ಓದೋರು ನಮ್ಮ ಇಡೀ ಏರಿಯಾದಲ್ಲೇ ದುರ್ಬಿನ್ನು ಹಾಕಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ಇಲ್ಲ.

ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಥಂಫ್ ಹೊಡೆದುಹೋದೆ. ಯಾಕೆ ಅಂತೀರೋ ಬೆಳಗ್ಗೆಯಿಂದ ನನ್ನತಲೆ ತಿಂದನಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಬಂಧು ಕೋದಂಡರಾಮ ಆತನ ಪೋಟೋ ಐದನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಬೇಕೇ? ಪೇಪರು ಹಿಡಿದವರ ಪಕ್ಕ ಸರಿದೆ ಪೋಟೋ ಕೆಳಗೆ ಏನು ಬರೆದಿದೆ ಅಂತ ಓದಲು ಯತ್ನಿಸಿದೆ. ಹಾಲು ತರಲು ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಕನ್ನಡಕ ತಗೊಂಡು ಹೋಗಲ್ಲ... ಇದು ಯಾಕಪ್ಪಾ ಅಂದರೆ ನಾನು ಕಾಫಿ ಹೀರೋ ಕಡೆ ಕೆಲವರು ಹಳೇ ಸ್ನೇಹಿತರು ಬರ್ತಾರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕನ್ನಡಕ ಕೊಡಯ್ಯಾ ಅಂತ ಇಸಕೊಂಡು ಎರಡು ಮೂರುಗಂಟೆ ಸತಾಯಿಸ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ನಾನು ಬುದ್ಧಿವಂತ ಅಂಥಹ ಕಡೆ ಕನ್ನಡಕ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ!

ಪೇಪರು ಓದುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ ಆ ಪೋಟೋ ಕೆಳಗೆ ಏನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ ನೋಡಿ ಅಂದೆ. ಅವರು ನನ್ನ ಕಡೆ ಕೊಂಕು ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸಿ ಪೇಪರು ನನ್ನತ್ತ ಚಾಚಿದರು. ಇವರೇ ಕನ್ನಡಕ ತಂದಿಲ್ಲ ನೀವೇ ಓದಿ ಹೇಳಿ ಅಂದೆ.

ಅವರು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕೊಂಕು ಹರಿಸಿ ಓದಿದರು - ನಮ್ಮ ಕೋದಂಡರಾಮನಿಗೆ ಯಾವುದೋ ಲೋಕಲ್ ಸಂಘಟನೆಯೊಂದು ಪೀಸ್ ಪ್ರಜು ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಅಂತ.

ಕೋದಂಡನಿಗಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೆ ಈ ಬಹುಮಾನ ಸಿಗಬೇಕು ಅಂತ ಖುಷಿಯಾಯಿತು. ಮನೆಗೆ ಓಡಿಬಂದೆ. ಕೋದಂಡೂಗೆ ಯಾವುದೋ ಅವಾರ್ಡ್ ಬಂದಿದೆ ಅಂತ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಅವಳೋ ಆಗಲೇ ಫೋನು ಹಿಡಿದು ಕೂತಿದ್ದಳು. ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ ಅನ್ನೋದು ತಿಳಿತು.

ಸೀದಾ ಮಾಡಿ ಹತ್ತಿ ಮೊಬೈಲು ಹುಡುಕಿದೆ. ನನ್ನ ಬಂಧು ಕೋದಂಡರಾಮನಿಗೆ ಫೋನಿಸಬೇಕಿತ್ತಲ್ಲಾ? ಆತನ ನಂಬರು ಹುಡುಕಿ ಫೋನು ಹಚ್ಚಿದೆ.

ಸುಮಾರು ಸಲ ರಿಂಗ್ ಆದಮೇಲೆ ಆಕಡೆಯಿಂದ ತರಲೆ ನನ್ನ ಮಗನೇ ಅಂತ ಕೇಳಿಸ್ತು. ಹಲೋ ಹಲೋ ಇದು ಕೋದಂಡರಾಮ್ ಅವರಾ ಅಂದೆ.

ಹೌದೋ ನಾನೇನೇ ಇನ್ನೂ ಸತ್ತಿಲ್ಲಾ ಅಂತ ಫೋನು ಮಾಡಿದೀಯಾ.....?

ಛೇಛೇ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಯಾಕೆ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತು ಆಡ್ತೀಯಾ? ನಿನಗೆ ಯಾವುದೋ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂದಿರೋದು ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆ. ಕಂಗ್ರಾಟ್ಸ್ ಹೇಳೋಣಾ ಅಂತ...

ನನ್ನ ಮಾತು ಅರ್ಥದಲ್ಲೇ ತುಂಡರಿಸಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ನಿಮದೇ ಕಿತಾಪತಿ ಅಂತ ಗೊತ್ತು. ನನಗೇನು ಅಷ್ಟು ತಿಳಿಯೋಲ್ಲಾ? ಪೀಸ್ ಪೈಜು ಅಂತ ಎಲ್ಲಿದೆ? ನೀವು ತರಲೆ ಬೇಖೂಫ ಕಿಡಿಗೇಡಿ ಮನೆಹಾಳ ಸೋಂಬೇರಿ ಕಛೆಡಾಸುವ್ವರಗಳು..... ಇನ್ನೂ ಏನೇನೋ ಬರೆಯಬಾರದ ಪದಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿ ಒಂದೂವರೆ ಘಂಟೆ ಜನ್ಮ ಜಾಲಾಡಿಬಿಟ್ಟು

ಸಂಜೆ ಬರ್ತೀನಿ ಮನೇಗೆ, ಮಿಕ್ಕಿರೋದನ್ನ ಕೊಡೋದಕ್ಕೇ..... ಅಂದೆ!

ಮಾರಾಯಾ ದಯವಿಟ್ಟು ಬಾ, ಮುಖಾಮುಖೀ ಕೂತರೆ ನಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರ ಆಗುತ್ತೆ ಅಂದೆ. ಮುಖಾಮುಖೀ ಕೂತರೆ ಎಂಥೆಂಥಹ ಸಮಸ್ಯೆ ಐಸು ಕರಗಿದ ಹಾಗೆ ಕರಗಿದೆ ತಾನೇ? ನನಗೂ ಕೋದಂಡನಿಗೂ ಮತ್ತೆ ಸ್ನೇಹ ಚಿಗುರತ್ತೆ, ಮೊದಲಿನ ಹಾಗೆ ಒಂದೇ ತಟ್ಟೇಲಿ ಉಣ್ಣುತ್ತೇವೆ ಅನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬೇರೆ ಸಂತೋಷ ಏನಿದೆ ಹೇಳಿ.....! ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗಂತೂ ಇದು 'ಚಿಗುರಿದ ಕನಸು'.

“ಬಾಲ್ಯ ವಿವಾಹ ಪದ್ಧತಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ವರದಕ್ಷಿಣೆ ತಗೊಂಡು ದೊನೇಶನ್ ಕೊಡಬಹುದಿತ್ತು...”

ಅನುಕೂಲ'ಕರ' ಚಾಚಬೇಕು

- ವೈ.ವಿ. ಗುಂಡೂರಾವ್

ನಿಮಗೆ ಈ ಕತೆ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಅದೇ ಶಿವ ತನ್ನ ಇಬ್ಬರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಪರೀಕ್ಷೆ ಗಣೇಶ ಮತ್ತು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಈ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಚುರುಕು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಪರೀಕ್ಷೆ.

ಏನೀ ಪರೀಕ್ಷೆ? ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಬರಬೇಕು. ಯಾರು ಮೊದಲು ಬರುತ್ತಾರೋ ಅವರೇ ಗೆದ್ದಂತೆ.

**ಮಾತೃದೇವೋಭವ,
ಪಿತೃದೇವೋಭವ ಇರಲಿ,
ಒಂದು ಹಂತದವರೆಗೆ**

ಸ್ಪರ್ಧೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ತಕ್ಷಣ ಹಿಂದೂ ಮುಂದೂ ಯೋಚಿಸದೆ, ಒಂದಿಷ್ಟೂ ತಡಮಾಡದೆ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ತನ್ನ ವಾಹನವಾದ ನವಿಲನ್ನು ಏರಿ ಹೊರಟೇ ಬಿಟ್ಟ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಸುತ್ತಿಬರಲು. ಏನು ವೇಗ? ಏನು ಚುರುಕು?

ನೋಡಿದವರೆಲ್ಲಾ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಎಷ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗುವುದಾದರೆ ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇವನನ್ನು ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸ್ಪೀಡ್ ಕಿಂಗ್ ಎಂಬ ಟೈಟಲ್ ಗೆ ಇವನು ಅರ್ಹ ಎಂದು ಅನೇಕರು ಸೂಚಿಸಿದರು.

ಇತ್ತ ಗಣಪ ಏನು ಮಾಡಿದ?

ತಂದೆ-ತಾಯಿಯನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿದ, ತುಸು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ... ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣ ಅಷ್ಟೆ ಅಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ಹಾಗೇ ಕುಳಿತಿರಿ ಅಂದ. ನಂತರ ಅವರಿಬ್ಬರ ಸುತ್ತಾ ಮೂರು ಸುತ್ತ ಸುತ್ತಿ, ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಮೂರು ಮೂರು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ತಾನೂ ಕೂತುಕೊಂಡ. ಶಿವ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ. ಏನು ಮರಿ, ನಿನ್ನ ತಮ್ಮ ಲೋಕಸುತ್ತಿ ವಾಪಸ್ ಬರುವ ಸಮಯವಾಯ್ತು. ನೀನು ಹೊರಟೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ? ಏನು ಸಮಾಚಾರ? ಎಂದು ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಕಾತುರದಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿದರು.

ಗಣೇಶ ನಕ್ಕ. ಆ ನಗುವಿನಲ್ಲಿ ತುಂಟುತನ ಇತ್ತು. ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಇಡೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಸುತ್ತೋದಕ್ಕೆ ಇಲೀನೂ ಬೇಡ ನವಿಲೂ ಬೇಡ. ನೀವೇ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ. ನೀವಿಬ್ಬರೇ ನನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವ. ಆದುದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನೇ ಸುತ್ತಿದಂತಾಯಿತು ಎಂದು ಜಾಣ್ಮೆಯ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟ.

ಶಿವ ಪಾರ್ವತಿಯರಿಗೆ ಅವನ ಚಿಂತನೆ, ಭಕ್ತಿ ನೋಡಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಇಬ್ಬರೂ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹರಸಿದರು...

ಈ ಕತೆ ಈಗಷ್ಟು ಪ್ರಸ್ತುತ? ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿ ವಿಕಸನ ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಗುರುಗಳ ವಾದ ಸರಣಿ ಹೀಗಿತ್ತು:

ಈಗ ನಾವು 21ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಎಲ್ಲಾ ರಂಗದಲ್ಲೂ ಸ್ಪರ್ಧೆ. ಆ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಎದುರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅವರನ್ನು ಆ ಸವಾಲುಗಳಿಗೆ ಸನ್ನದ್ಧರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಮರ್ಥರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ, ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು? ಮತ್ತೆ ಬರೀ ಕುಟುಂಬ, ತಂದೆ, ತಾಯಿ ಅಂತ ಅವರ ಸುತ್ತಾನೇ ಸುತ್ತುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ, ಅವರೇ ನಮ್ಮ ಜಗತ್ತು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಅವರೇ ನಮ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಹೊರಗಿನ ಜ್ಞಾನ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಹೊರಗಿನ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಎದುರಿಸುವುದು? ಹೇಗೆ ಸನ್ನದ್ಧರಾಗೋದು ಸಮಾಜದ ಡಿಮ್ಯಾಂಡುಗಳಿಗೆ? ಹೇಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸೋದು? ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಕೊಪಮಂಡೂಕಗಳಾದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಸುತ್ತುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ?

ದಯವಿಟ್ಟು ಸೆಂಟಿಮೆಂಟ್‌ಗಳಾಗಬೇಡಿ. ದಯವಿಟ್ಟು ಫಿಲಾಸಫಿ ಕಲ್ಯಾಗಬೇಡಿ. ದಯವಿಟ್ಟು ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಕನ್‌ಫ್ಲೂಸ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಮೇಲಿನ ಉದಾಹರಣಾ ರೂಪದ ಕತೆಯನ್ನು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ. ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರೀತಿ, ಗೌರವ, ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತು ನಾನು ಮಾತಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಡಿಪೆಂಡೆನ್ಸಿ ಕುರಿತು ನಾನು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದೀನಿ. ಆ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನ ಕತೆ ಓದಿದರೆ, ಹೊಸ ಆಯಾಮ ಬರಬಹುದು ನಮ್ಮ ಯೋಚನಾ ಲಹರಿಗೆ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಇದೇ ಓದಬೇಕು, ಅದೇ ಓದಬೇಕು ಅಂತ ಬಲವಂತ ಮಾಡಬಾರದು. ನಮ್ಮ ಆಸೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೇರಬಾರದು. ಅವರು ಏನಾಗಬೇಕೋ ಅವರೇ ನಿರ್ಧರಿಸಲಿ. ಪೋಷಕರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಫೆಸಿಲಿಟೇಟರ್ ಆಗಬೇಕು ಅಷ್ಟೆ. ಸಹಜವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಹಾಗೆ ಬಿಡಬೇಕು, ಅವರವರ ದಾರಿ ಅವರವರೇ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇತರರು ಕೇವಲ ಅನುಕೂಲಕರ ಚಾಚಬೇಕು ಅಷ್ಟೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಾತ್ರ ಪೋಷಕರಿಗಿಲ್ಲ.

ಇದನ್ನೇ ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಡಿವಿಜಿ ಹೇಳಿದ್ದರು-

ಮಕ್ಕಳು ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ ಕಕ್ಕುಲತೆಗೊಳಬೇಡ

ಪಕ್ಕಾಗುವುದು ಭಾಗ್ಯಮೆಂತೆಂದೋಜಗದಿ

ದಕ್ಕಿತೇಂ ಕುರುಪಾಂಡುತನಯರೆ ರಾಜ್ಯಸುಖ

ದಿಕ್ಕವರಿಗವರವರೆ ಮಂಕುತಿಮ್ಮ

ಮಾತೃದೇವೋಭವ, ಪಿತೃದೇವೋಭವ ಇರಲಿ ಒಂದು ಹಂತದವರೆಗೆ. ಆ ಹಂತದವರೆಗೆ ಅವರು ಏನಾಯಕನ ಹಾಗೆ ಪೋಷಕರ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತುತ್ತಾ ಇರಬೇಕು. ನಂತರ, ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನ ಹಾಗೆ ಹೊರಜಗತ್ತು ಸುತ್ತಲು ಹೋಗಬೇಕು. ಸುತ್ತಲು ಬಿಡಬೇಕು. ಆಗ ಪೋಷಕರ ಒಲವೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಶೋಷಕರ ಬಲವೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಬರುತ್ತದೆ.

ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ದಿನ?

- ಜಿ.ವಿ. ನಿರ್ಮಲ

‘ಏ ವೀರೂ ಎಲ್ಲಿದೀಯೋ? ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಘನಶ್ಯಾಮ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಕಛೇರಿ ಕೊಟಡಿಗೇ ನುಗ್ಗಿದ. ವೀರಪ್ಪ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ವೀರಪ್ಪ ಒಂದು ಸೊಳ್ಳೆಯನ್ನೂ ಹೊಡೆಯಲಾರದ ಸಾತ್ವಿಕ. ನೋಡಲು ನರಪೇತಲ ನಾರಾಯಣ.

ಇಲ್ಲೇ ಇದೀನಲ್ಲೋ ಶ್ಯಾಮ. ಅದ್ಯಾಕೆ ಹಾಗೆ ಅಬ್ಬರಿಸಿದೀಯಾ? ನಾನೀಗ ಒಂದ್ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಲಿ ಸಿಕ್ಕಾಕೊಂಡು ವದ್ಯಾಡ್ತಿದೀನಿ ವೀರಪ್ಪ ಉತ್ತರಿಸಿದಾಗ ಶ್ಯಾಮನಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿದ್ದು ಎಲ್ಲೋ ಬಾವಿ ಒಳಗಿಂದ ಬಂದಂತಿದ್ದ ಆತನ ಧ್ವನಿ ಮಾತ್ರ. ವೀರೂ ಕಾಣ್ಲೇ ಇಲ್ಲ ಓಹ್ ವೀರೂ ನೀನು ಅದ್ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆಲಿ ಸಿಕ್ಕಾಕೊಂಡು ಇದೀಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂದೀಲಿ ಸಿಕ್ಕಾಕೊಂಡಿರೋದಂತೂ ನಿಜ. ಮೊದ್ದು ಅಲ್ಲಿದೆದ್ದು ಆಕೆ ಬಾ. ಆಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಸಮಸ್ಯೆನ ಬಗೆಹರಿಸೋಣ ಎಂದು ಘನಶ್ಯಾಮ.

ನಾವು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಪಿತ
ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿ
ಬೋಧಿಸಿದ ಸತ್ಯ, ಧರ್ಮ,
ಅಹಿಂಸೆ ಎಲ್ಲ ಮರೆತೂ
ಮುಷ್ಕರ ಮಾತ್ರ ಮರೆತಿಲ್ಲ.

ಆರೆ, ನನಗೆ ಬಂದಿರೋದು ಅಂತಿಂಥ ಸಮಸ್ಯೆ ಅಲ್ಲೋ. ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂದುರಾಗಿದೆ.

ಏನು ವರ್ಷದ ಮುನ್ನೂರರವತ್ತೆದು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಿನ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆನಾ? ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ, ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕಾರ್ಮಿಕರ ದಿನ ಅಂತ ಏನಾದರೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮಾಡ್ಬೇಕಾ?

ನೋಡು ಶ್ಯಾಮ ಈಗ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕರು. ಮಹಿಳೆಯರು. ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕರು ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದು ದಿನ, ಏಡ್ಸ್ ಸಕ್ಕರೆ ಖಾಯಿಲೆ, ಕುಷ್ಠ ರೋಗ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ದಿನ, ಪರಿಸರ ದಿನ, ನೀರಿನ ದಿನ ಹೀಗೆ ನಾನಾ ದಿನಗಳಿವೆ ಅಲ್ಲಾ? ಅಂತ ತನ್ನ ವಿಚಾರ ಲಹರೀನ ಹರಿಯಲು ಬಿಟ್ಟ ವೀರು.

ಅಯ್ಯೋ ಅಂತ ದಿನಗಳಿಗೇನು ಕಡಿಮೆ? ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನೂರರವತ್ತೆದು ದಿನಗಳೂ ಮುಗಿದು, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಕ್ಕೂ ಹರಿದು ಹೋಗತ್ತೆ.” ಘನಶ್ಯಾಮ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನುಡಿದ. ಘನಶ್ಯಾಮನ ನಿರಾಸಕ್ತಿಯ ಉತ್ತರದಿಂದ ವೀರುವಿನ ಕೋಪ ಉಕ್ಕೇರಿತು. ಏನೋ ಘನವಾಗಿ ವಿಷಯ ಮುಂದಿಟ್ಟರೆ, ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತಲೆ ಬಿಸಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಮಾರಾಯ. ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಎಮ್ಮೆಯಾಗಿದ್ದನೇನೋ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬೈದುಕೊಂಡ ವೀರಪ್ಪ ಏರುತ್ತಿದ್ದ ಕೋಪ ನುಂಗಿಕೊಂಡು, ಶ್ಯಾಮ. ಈ ವರ್ಷದ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ ನೋಡು. ಹಿಂದೂ, ಮುಸಲ್ಮಾನ, ಕಿರಿಸ್ತಾನ, ಸಿಖ್, ಜೈನ, ಬೌದ್ಧ ಜನಾಂಗದವರ ಹಬ್ಬಗಳಿಗೆ ರಜಗಳಿವೆ ಹೌದೋ ಅಲ್ಲೋ? ಅಂತ ಕೀರಲು ಧ್ವನಿಯನ್ನೇ ಎತ್ತರಿಸಿ ಕಿರುಚಿದ.

ಹೌದಯ್ಯಾ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ ಇರೋದೇ ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳನ್ನ ತೋರೋಕೆ. ಅನುಮಾನವೇನು? ಶ್ಯಾಮ ಘನವಾಗಿ ಗುಡುಗಿದ.

ನನಗೆ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ ಬಗ್ಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳು ಅಂತ ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಿನ್ನ ನಾನು ಕರೆದ್ದಾ? ಮತ್ತಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿ ಗೋಣಗಿದ ವೀರಪ್ಪ.

ಅಯ್ಯೋ ರಾಮ, ಪಾಠ ಹೇಳಬೇಕು ಅಂದ್ರೂ ನಂಗೆ ಬರಲ್ಲ ನೀನು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಳ್ತೆ ಅಷ್ಟೆ ನಿನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆ ಏನೂಂತ ಬಿಡ್ತಿ ಹೇಳು.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇವಿಷ್ಟೆ ಸಾಲ್ತೆಂದು ಪ್ರೇಮಿಗಳ ದಿನ, ಅದೇ ವಾಲೆಂಟೈನ್ ಡೇ ಎಂದು ಘೆಬ್ಬರಿಯಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸ್ತಾರೆ ಗೊತ್ತಾ? ವೀರಪ್ಪನ ಪಾಟಿ ಸವಾಲು.

ಈಗ ಶ್ಯಾಮನಿಗೆ ಬಂತು ಫಜೀತಿ. ಗೊತ್ತು ಎಂದರೆ ನೀನು ಆಚರಿಸ್ತೀಯಾ? ಎನ್ನಬಹುದೇ ಈ ವೀರೂ. ಹಾಗೇನಾದ್ರೂ ಆ ದಿನ ಮದುವೆ ಆದವ್ರೂ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಯಾರನ್ನ ಬೇಕಾದರೂ ಪ್ರೇಮಿಸಬಹುದು ಎಂದಿದ್ದಿದ್ರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಿರುತ್ತಿತ್ತು ಅಲ್ವಾ? ಎಂದು ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿದ.

ಏ, ಶ್ಯಾಮ ಹಾಗೇಕೆ ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿಳ್ತಿದೀಯಾ? ಮೈಗೆ ಹುಷಾರಿಲ್ವಾ? ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ ವೀರಪ್ಪ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ ಗುಡ್ಡದಿಂದ ಆಚೆ ಬರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡ್ಡ.

ಆಂ, ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೆ ಏನು? ಶ್ರೀರಾಮಸೇನೆಯವರು ಇದನ್ನು ಅಡಿಪಡಿಪಡಿಸಿದಾಗ ದೊಡ್ಡ ಸುದ್ದಿಯೇ ಆಯಿತಲ್ಲಾ. ಅದಿಲ್ಲೆ ನಿನಗೆ ಯಾಕೆ ಬೇಕು ಒಂದು ದಿನ ಅಂತ ಮೊದ್ಲು ಒದರು ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾ ಶ್ಯಾಮ ತನ್ನ ಕನಸಿನ ಲೋಕದಿಂದ ಆಚೆ ಬಂದ.

ಶ್ಯಾಮ ನಾನು ಹೇಳೋದನ್ನ ಸರಿಯಾಗಿ ಗಮನ ಇಟ್ಟು ಕೇಳು. ನಾನು ಇಷ್ಟು ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್‌ಗಳನ್ನು ರಾಶಿ ಹಾಕೋಂಡಿರುವುದು ಯಾಕೆ ಗೊತ್ತಾ? ವೀರಪ್ಪನ ಮತ್ತೊಂದು ಸವಾಲು.

ನಂಗಂತೂ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಕಿಂಗ್‌ಫಿಷರ್ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ ಕಳೆದು ಹೋಗಿದ್ಯಾ?

ವೀರಪ್ಪನಿಗೆ ವಿಪರೀತ ಕೋಪ ಬಂತು. ನೋಡು, ನೋಡು, ಶ್ಯಾಮ, ನನ್ನ ತಾಳೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಡ. ಅಷ್ಟು ದುಬಾರಿ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್‌ನ ನನ್ನಂಥ ಬಡ ಕಾರ್ಮಿಕನಿಗೆ ಕೊಡೋವು ಯಾರು? ಇರಲಿ ಆ ವಿಷ್ಯ ಬಿಡು. ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮದರ್ಸ್ ಡೇ, ಫಾದರ್ಸ್ ಡೇ, ಸಿಸ್ಟರ್ಸ್ ಡೇ, ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್ ಡೇ ಹೀಗೆ ಡೇ ಬೈ ಡೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ದಿನ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದಾರೆ ಗೊತ್ತಾ?

ಓ, ವೀರೂ ಎಲ್ಲರ ಡೇಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಿದರೂ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಅವರಲ್ಲರನ್ನೂ ಮೂಲೆಗೆ ತಳ್ಳಿ, ಮೈ ಕೊಡವಿಕೊಂಡು ಮರೆತು ಬಿಡ್ತಾರೆ ಇಂದಿನ ಜನಾಂಗ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ನಾವು ಯಾಕೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಎಂದು ಹೇಳಿ ಶ್ಯಾಮ ಮತ್ತೆ ಕಳೆದು ಹೋದ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಛಲ ಬಿಡದ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನಂತೆ ವೀರಪ್ಪ ಶ್ಯಾಮನಿಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಬ್ಬಗಳಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ರಜ ಕೊಡ್ತಾರಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದ.

ಓ ವೀರೂ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟಿದೆಯಾ? ಎಳೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ಈ ವಿಷಯ ಕೇಳಿ ನನ್ನ ತಲೆ ಸರಿ ಇದೆಯಾ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದೀಯಾ ಹೇಗೆ? ಬಡಬಡಿಸಿದ ಶ್ಯಾಮ ಮತ್ತೆ ಯೋಚನಾ ಪ್ರಪಂಚದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕ - ಈ ರಜಗಳನ್ನು ಯಾತಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡ್ತಾರೋ? ಇವುಗಳಿಗೆ ಗೌರವ ಕೊಡುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ದಿನೇದಿನೇ ಕಡಿಮೆ ಆಗ್ತಾ ಇದೆ. ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಒಂದಷ್ಟು ಸಮಾರಂಭಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಮಿಕ್ಕವರು ಅಂದು ಪ್ರವಾಸವೋ, ಪಾರ್ಟಿನೋ, ಸಿನಿಮಾನೋ ಎಂದು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಮೋಜು, ಮಸ್ತೀಲಿ ದಿನ ಕಳೀತಾರೆ.

ಶ್ಯಾಮ ಎಲ್ಲಿ ಕಳೆದು ಹೋಗಿದ್ದೀಯಾ? ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿಸ್ತಾ ಇದ್ಯಾ? ವೀರು ಮತ್ತೆ ಅವನನ್ನು ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಎಳೆದು ತಂದ.

ಘನಶ್ಯಾಮನ ತಾಳ್ಮೆ ಕೊನೆ ಮುಟ್ಟಿತು. ವೀರು, ನೀನು ಇನ್ನು ಒಂದೇ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ್ದೇ ಆದ್ರೆ ನಾನು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮುಖ ಮತ್ತೆ ನೋಡಲ್ಲ ಎಂದು ತನ್ನ ಗಟ್ಟಿ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ.

ಇನ್ನು ಎಳೆದಾಡಿದರೆ ಕೆಲಸ ಕೆಡುವುದೆಂದು ತಿಳಿದ ವೀರಪ್ಪ ಶ್ಯಾಮ, ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ದಿನ ಎಲ್ಲ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್‌ಗಳಲ್ಲೂ ಮುಷ್ಕರ ಅಥವಾ ಜಾತಾಗಳಿಗೆ ಅಂತ ಮೊದ್ದೇ ಗುರುತಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆದಲ್ಲವಾ? ಸುಮ್ಮನೆ ದಿಢೀರ್ ಅಂತ ಸ್ಟೆಪ್ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಬಸ್ ಬರತ್ತೋ, ಇಲ್ಲೋ? ರಸ್ತೆ ತಡೆ ಹಾಕ್ತಾರಾ? ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡತ್ತಾ? ಅಂತಾ ನಾನಾ ಅನುಮಾನಗಳು.. ಮೊದ್ದೇ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಜಾಮ್ ಗೋಳಿರುವ ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಾತಾ ಬಂದರೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಜಾಮ್ ಆಗಿ ತೊಂದರೆಯೋ ತೊಂದರೆ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು. ಆದ್ರೆ ಬದಲು ಒಂದು ದಿನ ಮುಷ್ಕರಕ್ಕೆ ಅಂತ ಮೀಸಲಿಟ್ಟಿ ಆ ದಿನ ಎಲ್ಲೂ ಅವರವು ಗೋಳ ಹೇಳ್ಕೋ ಬಹುದು ಯಾವ ಗೋಳು ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದೂ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾರಣ ಹುಡುಕಿ ಅಡ್ಡಸ್ಸು ಮಾಡಬಹುದು ಯಾರಿಗೂ ತೊಂದ್ರೆ ಇರೋದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತನ್ನ ಘನವಾದ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಘನಶ್ಯಾಮನೆದರು ತೆರೆದಿಟ್ಟ ವೀರಾಧಿ ವೀರ ವೀರಪ್ಪ.

ಇಷ್ಟು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ ಗುಡ್ಡದಡಿಯಿಂದ ಆಚೆ ಬಂದಿದ್ದ ವೀರಪ್ಪನನ್ನು ತಟ್ಟಿಕೊಂಡು ವೀರು, ತಲೆ ಅಂದ್ರೆ ನಿಂದೇ ಕಣೋ. ನಾವು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಪಿತ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ ಣಿ ಬೋಧಿಸಿದ ಸತ್ಯ, ಧರ್ಮ, ಅಹಿಂಸೆ ಎಲ್ಲ ಮರೆತೂ ಮುಷ್ಕರ ಮಾತ್ರ ಮರಿಲ್ಲ ಯಾವೋ ಒಂದು ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಬಾವುಟ ಹಿಡಿದು ಜೈಕಾರ ಹಾಕುತ್ತಿರುವ ಜನಗಳ ಪೋಟೋಗಳು ದಿನನಿತ್ಯ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಟಿವಿಲಿ ನೋಡ್ತಾನೇ ಇರ್ತೀವಿ. ಆದ್ರೆ ನಂಗೆ ಒಂದು ಅನುಮಾನ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಅಂತ ಮುಂಚಿನೇ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟಿ ಮುಷ್ಕರ ಮಾಡೋವ್ರಿಗೆ ಏನೂ ಧ್ರೀಲ್ ಇರಲ್ಲ ಅಲ್ಲವಾ? ಹಾಗೇನೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ, ವಾಹಿನಿಗಳಿಗೆ ಬ್ರೇಕಿಂಗ್ ನ್ಯೂಸ್ ಇರಲ್ಲಲ್ಲಾ? ಎಂದು ಘನಶ್ಯಾಮನು ಹೇಳಿದಾಗ, ಅವನ ಘನವಾದ ವಾದ ಕೇಳಿ ವೀರಪ್ಪ ನಿರುತ್ತರನಾದ.

✱

- ದಂನಲ

- ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಖಜಾನೆಯಂತೆ. ಅದನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಒಂದು ಸೂತ್ರ ಇದೆ. ಆದರೆ ಆ ಸೂತ್ರ ಖಜಾನೆಯಲ್ಲೇ ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟಿದೆ.
- ಕೋಯಿ ಹೈ? ಹ್ಲಾ! ಕೋಹ್ಲಿ ಹೈ....
- ನೀವು ಪ್ರತಿದಿನ ಒಂದೇ ತರಹದ ಆಹಾರ ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಾ? ಅಭಿನಂದನೆಗಳು, ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ಗೋಮಾತೆ ತರಹ. ಅದೂ ಅಷ್ಟೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಒಂದೇ ತರಹದ ಆಹಾರ ತಿನ್ನುತ್ತದೆ.
- ಎ ಕಾಸ್ಪಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಡಸ್ ನಾಟ್ ಮೀನ್ ಬೆಟರ್ ಕೇರ್.
- ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸೇತುವೆಗಳನ್ನಲ್ಲ.
- ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಏನೇನನ್ನೂ ಗಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹೋರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಪಡೆದುದನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸುವುದು ಯಾವಾಗ?
- ಊರು ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಪೊರಕೆ, ಬಕೆಟ್ ಹಿಡಿಯಲೇಬೇಕು.

**ಮೆಲುಕು
ಹಾಕುವಂತಹ
ಮಾತುಗಳ
ಗುಚ್ಛ**

- ನೃತ್ಯಗಾರ್ಥಿಯರು ದೇವರ ಅಫ್ಲೀಟ್‌ಗಳು.
- ದಿ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ ವಿತ್ ಸೋಷಿಯಲ್ ಮೀಡಿಯ ಈಸ್ ದಟ್ ಇಟ್ ಈಸ್ ಗ್ರೇಟ್ ಫಾರ್ ಯುವರ್ ಇಗೊ ಬಟ್ ಟ್ರಿಬಲ್ ಫಾರ್ ಯುವರ್ ಸ್ಯಾನಿಟಿ.
- ವಾದವನ್ನು ಒಪ್ಪಬಹುದು ಆದರೆ ಅಸಹಿಷ್ಣುತೆಯನ್ನಲ್ಲ.
- 'ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಬಹಳ ಸುಲಭ ಎಂದು ಅರಿಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನನ್ನ ಆಯುಷ್ಯದ ಬಹುಭಾಗ ಕಳೆದೇ ಹೋಗಿತ್ತು.
- ಸಾವು ಬರುವಾಗ ಸ್ವಾಗತಿಸುವ ಧೈರ್ಯ ಇದ್ದರೆ ಬದುಕು ಸಾರ್ಥಕ.
- ವಾಟ್ ಐ ಲೈಕ್ ಅಬೌಟ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಕಲ್ಚರ್ ಈಸ್ ದಟ್ ಯು ಫೀಲ್ ಯುವರ್ ಫುಡ್ ವಿತ್ ಯುವರ್ ಫಿಂಗರ್ಸ್.
- ಸೂರ್ಯ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲು ಆವರಿಸಲು ಆಸ್ವದವೇ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ಸಂಜೆ ನಗರದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆ ಸಂದುಗೊಂದಲಗಳಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲು ಇಣುಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಮುಂಬೈಗೆ ರಾತ್ರಿ ಎಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ. ದಿ ಸಿಟಿ ನೆವರ್ ಸ್ಲೀಪ್ಸ್.
- ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಾನು ಬಯಸುವುದನ್ನು ನೀನು ಮಾತ್ರ ಕೊಡಬಲ್ಲೆ ಅದು ನಿನ್ನ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿ.
- ಮಾರಲು ಹೋಗಬೇಡ. ಕೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸು.

ಚುಟುಕು ಮೋಹ

- ಗಾಯತ್ರಿ ಮೂರ್ತಿ

ಒಂದು ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸುದೀರ್ಘ ವಿವರಣೆ ನೀಡ ಹೊರಟರೆ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಹನೆ ಯಾರಿಗಿದೆ? ಅದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಒಕ್ಕಣೆ ಯಾಕೆ? ಹೇಳೋದನ್ನು ಚುಟುಕಾಗಿ ಹೇಳಿ ಬೇಗ ಮುಗಿಸಬಾರದಾ? ಎಂದು ಕಡ್ಡಿ ಮುರಿದಂತೆ ಹೇಳಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಮಾತಾಡುವವರ ಮುಖಭಂಗ ಮಾಡುವುದು ಹೊಸತೇನಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇರಬೇಕು, ಹತ್ತು ಕಟ್ಟೋ ಕಡೆ ಒಂದು ಮುತ್ತು ಕಟ್ಟು ಅಂತ ಹಿರಿಯರು ನಿಖರವಾಗಿ, ಚುಟುಕಾಗಿ ಮಾತಾಡುವ ಮಹತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೇನೋ ಮಾತಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಚುಟುಕು ಎಂಬ ಗುಣವಾಚಕ ದಶಕಗಳು ಕಳೆದಂತೆ ಮಾತಿನ ವಿವರಣೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗದೆ ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೂ ಪಸರಿಸಿ ವೈಭವೋಪೇತವಾಗಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದಂತೂ ಸರ್ವವಿದಿತ.

ಅಂತೂ ಈ ವೇಗದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಚುಟುಕಾಗಿರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಜನರಿಗೆ ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಯಾವುದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸಮಯ ಕಳೆಯಲು ಪುರುಸೊತ್ತಿಲ್ಲ (ಸಿನಿಮಾ, ಟಿ.ವಿ. ಧಾರಾವಾಹಿಗಳ ವೀಕ್ಷಣೆ, ವೀಡಿಯೋ ಗೇಮ್ಸ್, ಫೋನ್ ಚಾಟಿಂಗ್, ಫೇಸ್‌ಬುಕ್‌ಗಳ ಜೊತೆಗೆ, ಈಗ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಜಾಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಕಳೆಯುವ ಕಾಲ, ಇತ್ಯಾದಿ ಹೊರತು ಪಡಿಸಿ)! ಸಾಹಿತ್ಯ, ಉಡುಪುಗಳು (ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣುಕೈದು) ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಮ್ಯಾಚ್‌ಗಳು, ಹೀಗೆ ಒಂದೇ ಎರಡೇ ಚುಟುಕು ರೂಪದ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದು!

ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ದೊಡ್ಡದಾದ ಏಳು ಅಥವಾ ಎಂಟು ಗಜದ ಸೀರೆ. ಸೊಂಟವನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ ರವಿಕೆಯ ತೋಳು ಮೋಣಕ್ಕೆ ದಾಟಿರುತ್ತಿತ್ತು! ಕಾಲ ಕಳೆದಂತೆ ಎಂಟು ಗಜದ ಸೀರೆ ಆರು ಗಜಕ್ಕಿಳಿಯಿತು, ರವಿಕೆಯ ಉದ್ದ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು, ತೋಳಿನ ಉದ್ದ ಕೂಡ. ಉದ್ದ ತೋಳು ಚುಟುಕು ರೂಪ ತಾಳಿತು. ತೋಳಿಲ್ಲದ ರವಿಕೆಯೂ ಬಂತು, ಗಿಡ್ಡ ತೋಳಿನ ರವಿಕೆ ಫ್ಯಾಷನ್ ಆಯಿತು. ಹಿಂದೆ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಉದ್ದನೆಯ ಸೆರಗು ಮಾಯವಾಗಿ ಚುಟುಕು ರೂಪ ತಾಳಿ, ಬೆನ್ನಿನಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರ ಕೆಳಗಿಳಿದು, ನೆಲದಡೆ ಇಣುಕಿ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು! ಏಕೋ ಏನೋ ತಿಳಿಯದು, ಸೆರಗಿನ ಚುಟುಕು ರೂಪ ಮಾಯವಾಗಿ, ಸೆರಗು ನೆಲ ಗುಡಿಸುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಉದ್ದವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಆದರೆ, ಈಗ ಮತ್ತೆ ಉದ್ದನೆಯ ಸೆರಗು ಫ್ಯಾಷನ್ ಆಗಿರುವುದಂತೂ ನಿಜ. ಆದರೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿಕ್ಕುತ್ತಾ, ಕಸ ತೆಗೆಯುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ. ರವಿಕೆಯ ಉದ್ದ ಕನಿಷ್ಠವಾಗಿದ್ದು, ಅಂದರೆ ಚುಟುಕಾಗಿದ್ದು, ಬೆನ್ನಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಂತೂ ಬಟ್ಟೆ ತೀರ ಚುಟುಕಾಗಿ, ಅಂದ ಹಾಗೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಂದರೆ ಬೆನ್ನರಹಿತ ರವಿಕೆ ಕೂಡ ಲಲನೆಯರನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿ ನೋಡುಗರ ಮನಸೆಳೆಯುವುದಂತೂ ನಿಜ.

ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸೀರೆಯನ್ನು ಟೆಸ್ಟ್ ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ಚೂಡಿದಾರ್ ಅನ್ನು ಒನ್ ಡೇ ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ಗೆ, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹೆಣ್ಣುಕೈದು ಧರಿಸುವ ತುಂಡು ಲಂಗ, ತುಂಡು ಚಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಟಿ-ಟ್ಟಂಟಿ ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ಗೆ ಹೋಲಿಸಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಕೈದು ಕಾಲೇಜಿಗೆ

ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಲಂಗ ದಾವಣಿ ಅಥವಾ ಸೀರೆಯೇ ಅವರ ದಿರಸು. ಬರಬರುತ್ತ 80-90ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಅವರ ಡ್ರೆಸ್ ಚೂಡಿವಾರ್‌ಗೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಬಂದು ಒನ್ ಡೇ ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ನಂತೆ ಆಕರ್ಷಕ ರೂಪ ತಾಳತೊಡಗಿತು. 90ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾರ್ಪಾಡಾಗಿ ಜೀನ್ಸ್ ಪ್ಯಾಂಟ್, ಶರ್ಟ್ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗತೊಡಗಿತು.

ಇದೀಗ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ಹೆಣ್ಣುಕಟ್ಟು ತುಂಡು ಚಡ್ಡಿ ತುಂಡಾತಿತುಂಡು ಲಂಗ, ಶಾರ್ಟ್ ಟಾಪ್ ಧರಿಸಿ ಪಡ್ಡೆ ಹುಡುಗರೇನು, ಮುದುಕರ ರಕ್ತದೊತ್ತಡ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದರಲ್ಲೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ನಾನು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಡ್ರೆಸ್ ಕೋಡ್ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರು ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೂ ಇತ್ತು. ಫ್ಯಾಷನ್ ಪ್ರಭಾವ ಹೆಣ್ಣುಕಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿತ್ತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಬಿಗಿ ಜೀನ್ಸ್ ತುಂಡು ಟಾಪ್ ಧರಿಸಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಹಾಗೆ ಬರಬಾರದೆಂದು ತಾಕೀತು ಮಾಡಿದರು.

ಆದರೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಡ್ರೆಸ್ ಕೋಡ್‌ಗೆ ಸೊಪ್ಪು ಹಾಕದೆ ತಮ್ಮದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಡ್ರೆಸ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಾಗ ಅವರ ತಾಯಂದಿರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಮಾತಾಡಿದ್ದೂ ಆಯಿತು. ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರ ಅನುಭವ ಕೇಳಿ. ಮಗಳು ತುಂಡು ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬರುತ್ತೇಂತ ದೂರು ಹೇಳಲು ತಾಯಿಯನ್ನು ಕರೆಸಿದರೆ, ತಾಯಿಯೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಡ್ರೆಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೇ? ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರಿಗೆ ಏನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದೇ ತೋಚಲಿಲ್ಲ! ಅಂದರೆ ಚುಟುಕು ಡ್ರೆಸ್ ಪ್ರಭಾವ ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಜನಗಳ ಮೇಲಾಗಿತ್ತು!

ಯುವತಿಯರ ಫ್ಯಾಷನ್ ಮ್ಯಾಕ್ಸಿಮಿಯಿಂದ ಮಿಡಿಯಾಯಿತು, ಮಿಡಿಯಿಂದ ಮಿನಿಯಾಯಿತು. ಈಗ ಮಿನಿಮಿ ಡ್ರೆಸ್ ಫ್ಯಾಷನ್! ಹಾಂ, ಮಿನಿಯೆಂದರೆ ಟೆನಿಸ್ ತಾರೆಯೊಬ್ಬಳ ಸ್ಕರ್ಟ್ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ವಿಂಬಲ್ಡನ್ ಆಟ ಆಡುವಾಗ ಅವಳ ಸ್ಕರ್ಟ್ ಎಷ್ಟು ಚುಟುಕಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ, ಅವಳ ಒಳ ಉಡುಪುಗಳ ಧಾರಾಳ ಪ್ರದರ್ಶನವೇರ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು! ಅಂದು ಅವಳ ಉಡುಪು ಸಾಕಷ್ಟು ಟೀಕೆಗೂ ಒಳಗಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲ, ಪುರುಷ ಆಟಗಾರರು ಹಾಫ್ ಪ್ಯಾಂಟ್ ತೊಟ್ಟು ಆಡಿದರೂ ಅದು ಅವರ ಮೈ ಮುಚ್ಚಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮಹಿಳಾ ಟೆನಿಸ್ ಆಟಗಾರ್ತಿಯರೇಕೆ ಚುಟುಕು ಸ್ಕರ್ಟ್ ಧರಿಸಿ ಆಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ನನ್ನಂತಹವರಿಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗದ ವಿಷಯ ಬಿಡಿ.

ಅಂತೆಯೇ ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ನಾಯಕಿಯರ ಡ್ರೆಸ್‌ಗಳು ಚುಟುಕಾಗತೊಡಗಿ, ಇನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗುವಿನ ಡ್ರೆಸ್ ಕೂಡ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡದಿರಬಹುದೇನೋ ಎಂಬಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದೆ. ಅದರ ಪ್ರಭಾವ ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ನೋಡ ಬೇಕಾದರೆ ಮಾಲ್‌ಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಬೇಕು. ಬಿಂದಾಸ್ ಆಗಿ ತುಂಡು ಮಿನಿಮಿನಿ ಚಡ್ಡಿ ಶರ್ಟ್ ಧರಿಸಿದ ಹುಡುಗಿಯರು ಸಿನಿಮಾ ನಾಯಕಿರನ್ನೂ ಮೀರಿಸುವಂತೆ ಚುಟುಕು ಡ್ರೆಸ್ ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ.

ಒಂದೆ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಅಂದರೆ ಟೆಸ್ಟ್ ಕ್ರಿಕೆಟ್-ಐದು ದಿನಗಳ ಸುದೀರ್ಘ ಆಟ. ಆದರೆ, ಜನರ ಆ ಅಭಿರುಚಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಬಂದು, ಐದು ದಿನಗಳ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಏಕತಾನತೆ ಎನ್ನಿಸಿತೇನೋ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಎಂಬತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಅದರ ಜನಪ್ರಿಯತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಆಗಲೇ ಶುರುವಾದದ್ದು ಒನ್ ಡೇ ಕ್ರಿಕೆಟ್-ಐವತ್ತು ಓವರ್‌ಗಳ ಬಿರುಸಿನ ಆಟ. 20ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯ ಹಂತದ ವೇಳೆಗೆ ಚುಟುಕು ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಜನಪ್ರಿಯವಾಯಿತು. ಅಂದರೆ 20 ಓವರ್‌ಗಳ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಟ. ರುಟ್ ಪೆಟ್ ಎಂದು ಮುಗಿದು ಹೋಗುವ, ಆಟದ ಅಂತಿಮ ಹಂತದವರೆಗೂ ಜಯವು ಯಾರ ಪಾಲಿಗೆ ಎಂಬುದು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗದ ಈ ಚುಟುಕು ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಬಲುಬೇಗ ವೀಕ್ಷಕರ ಕುತೂಹಲ, ಆಸಕ್ತಿ ಹಿಡಿದಿಡುವಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ, ಜನಪ್ರಿಯತೆಯ ತುತ್ತ ತುದಿಗೇರಿ ೮-20 ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಎಂದೇ ಖ್ಯಾತಿವೆತ್ತ ಆಟವಾಯಿತು.

ಒಂದೆ ಕತೆಗಳು ಎಂದರೆ ಹಲವಾರು ಪುಟಗಳವರೆಗೆ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ನೀಳತೆ ಎಂದರೆ ಮೂವತ್ತು ಪುಟಗಳವರೆಗೂ ಓಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಕತೆಗಳನ್ನು ಓದೋರಾರೂಂಟೋ ಏನೋ, ಪತ್ರಿಕೆಗಳವರು ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ನೀಡತೊಡಗಿದರು. ಮಾಸ್ತಿಯವರು ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳ ಪ್ರವರ್ತಕರು ಎಂದೂ ಖ್ಯಾತರಾದರು. ಅವರು ಓಂಕಾರ ಹಾಡಿದ ಸಣ್ಣಕತೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಇಂದಿಗೂ ಜೀವಂತವಾಗಿ ನಳನಳಿಸುತ್ತಿವೆ. ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳೂ ದೊಡ್ಡದಾದವು ಎಂದೋ ಏನೋ, ಕತೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ, ಚುಟುಕಾಗಿ ಮುಗಿಸ ಬಲ್ಲಂತಹ ಮಿನಿ ಕತೆ ಜನಪ್ರಿಯವಾಯಿತು. ಇದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಅರ್ಧ ಪುಟದಿಂದ ಒಂದು ಪುಟದವರೆಗೆ. ಒಂದೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಕತೆಯ ಘಟನೆಗಳು ನಡೆದುಹೋಗುತ್ತವೆ. ಕತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಣೆಯಿಲ್ಲ. ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹೇಣೆದ ಮಿನಿಕತೆ ಪ್ರಕಾರ ಬೇಗನೆ ಜನಪ್ರಿಯವಾಯಿತು. ಕತೆಗಳಿಗೆ ಚುಟುಕಿನ ಗೀಳು ಹಿಡಿದಿದೆ. ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಕತೆಗಳು, ಹನಿಗತೆಗಳು, ಒಂದು ಸಾಲಿನ ಕತೆಗಳು ಹೀಗೆ ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಚುಟುಕು ಕತೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿವೆ. ಒಂದು ಸಾಲಿನಿಂದ ಒಂದೇ ಪದದಲ್ಲಿ ಕತೆ ಹೇಳುವ ಚಾಕಚಕ್ಯತೆಯೂ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡೀತೇ ಅಥವಾ ಕತೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಚುಟುಕಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತವೆ. ಯೋಚಿಸಿದರೆ ಉತ್ತರವಂತೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ!!!

ಚುಟುಕು ಎಂಬ ಮಾತು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೊಗಸಾಗಿ ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿದೆ. ಅಂದರೆ ಚುಟುಕು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೇಳಿದೀನಿ. ನಾನು ಬಲ್ಲಂತೆ ಮಾನ್ಯ ದಿನಕರ ದೇಸಾಯಿಯವರು ಚುಟುಕು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರವರ್ತಕರು. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಅವರ ಚುಟುಕುಗಳನ್ನು ಓದಿ ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಪೂಜ್ಯ ತಂದೆಯವರು ಸೊಗಸಾಗಿ ಜೋರಾಗಿ ಪಠಿಸಿ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಅದರ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು ನೆನಪಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಬಲ್ಲಂತೆ ಮಾನ್ಯ ಡುಂಡಿರಾಜ್‌ರವರು ಚುರುಕಾದ ಚುಟುಕು ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಜನಪ್ರಿಯರು. ಸುಸ್ತು ಎಂಬ ಚುಟುಕದಲ್ಲಿ ಚುಟುಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಸ್ತೆಯ ದುರವಸ್ಥೆ ಬಗ್ಗೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುವಂತೆ ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

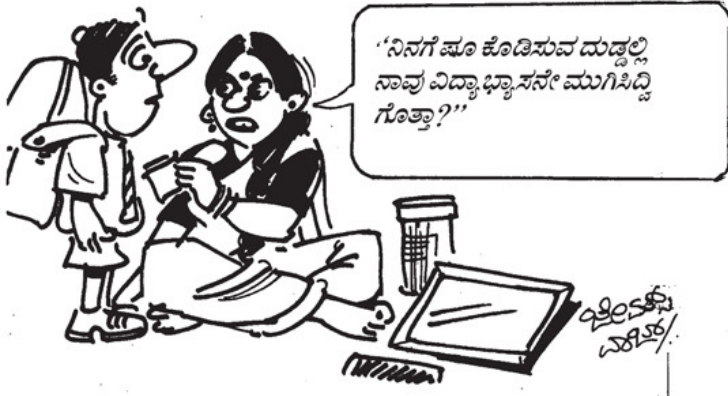
ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ
 ಓಡಲಿಲ್ಲ
 ಕಾರಲ್ಲಿ ಬಂದರೂ ಸುಸ್ತೇ?
 ಹೌದು ಮಾರಾಯ್ತೇ,
 ಹಾಗಿದೆ ನಮ್ಮ ರಸ್ತೆ.

ಜನರ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಚುರುಕು ಮುಟ್ಟಿಸುವ ಮತ್ತೊಂದು ಚುಟುಕು
 ಮದುವೆಗೆ ಮುಂಚೆ
 ಬರೀ ಲವ್, ಲವ್, ಲವ್,
 ಮದುವೆಯ ನಂತರ
 ಬೌ, ಬೌ, ಬೌ

ದಾಂಪತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅದೆಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚುಟುಕಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ! ಹತ್ತು ಪುಟಗಳ ಕಾವ್ಯದ ಬದಲು ನಾಲ್ಕು ಸಾಲಿನ ಚುಟುಕು ಪದ್ಯ ಅದೆಷ್ಟು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿದೆ!

ಚುಟುಕು ಗೀಳು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ದಾಂಪತ್ಯದತ್ತ ಹರಿದಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ದುರಂತ. ಮದುವೆಯಾಗಿ ಕೆಲವೇ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ವಾರದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇಕೆ ಮದುವೆಯ ದಿನವೇ ದಾಂಪತ್ಯ ಮುರಿದು ಬಿದ್ದು ಚುಟುಕು ದಾಂಪತ್ಯಕ್ಕೆ ಅಂತ್ಯ ಹಾಡುತ್ತದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ಚುಟುಕು ದಾಂಪತ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವುದು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಪಿಡುಗಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆಯೇನೋ ಎಂದು ಚಿಂತೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ವೇಗದ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಚುಟುಕಾಗಿರಬೇಕು (ಆದರೆ ಈ ಮಾತು ನಮ್ಮ ಟೆಲಿವಿಷನ್ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ).

ವ್ಯಂಗ್ಯ ಮೆಲುಕು

- ಪ್ರಕಾಶ್ ಶೆಟ್ಟಿ

ಕನ್ನಡ ಗಿನ್ನಡ, ಮೂಲಂಗಿ ಗೀಲಂಗಿ..

- ಎಚ್.ಕೆ. ನಂಜುಂಡ ಸ್ವಾಮಿ

ಏನು, ಊಟ ಗೀಟಮಾಡ್ತೀರೋ? ಇಲ್ಲ ಹೀಗೆ ಟೀವಿ ನೋಡ್ತಾ ಕೂತಿರ್ತೀರೋ? ಎಂದಳು ಲೀಲ. ಓ! ಆಗಲೇ ಊಟದ ಸಮಯವಾಯಿತೇನು? ಫ್ಲಾಟ್ ಬಾಲು-ಗಿಟ್ ಬಾಲು ಅಂತ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಟೈಂ ಹೋಗಿದ್ದೇ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಎದ್ದುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಅಂದಹಾಗೆ ಅಡಿಗೆ ಏನು ಇವತ್ತು? ಪಲ್ಯ-ಗಿಲ್ಯಮಾಡಿದೀಯೋ ಇಲ್ಲ ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಅನ್ನ

ಈ ಪದಗಳು
ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದವು?
ಅವುಗಳ
ಅರ್ಥವೇನು?

ಸಾರೋ? ಇವತ್ತು ಅನ್ನ ಸಾರನ್ನೇ ತಿನ್ನಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಗ್ರೋಸರಿಶ್ಯೂರಿಗೆ ಬದನೆಕಾಯಿ ತರೋಣವೆಂದು ಹೋಗಿದ್ದೆ ಈ ಅಂಗಡಿ ಮೂರು ಕಾಸಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಹುಡುಕಿದರೂ ಬದನೆಕಾಯಿ ಇಲ್ಲ ಗಿದನೆಕಾಯಿ ಇಲ್ಲ ಬರೀಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಂದೆ. ಸರಿ, ನಿನಗಷ್ಟೇ ಸಾಕು ನೆಪ.

ಬದನೆಕಾಯಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನು, ಮೂಲಂಗಿನೋ ಗೀಲಂಗಿನೋ ತರಬಹುದಾಗಿತ್ತಲ್ಲಾ. ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ ನನಗೆ ಮೂಲಂಗಿ ಹುಳಿ ಅಂದರೆ ಪ್ರಾಣ ಅಂತ? ಓಹೋಹೋ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಹೇಳಿದಿರಿ, ನನಗೆ ಎರಡೆರಡು ದಿನಕ್ಕೆ ಮೂಲಂಗಿ ಹುಳಿ ತಿಂದು ಬೇಸರ. ಇನ್ನು ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಮೂಲಂಗಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತ. ಮಾತಿಗೆ ಅಂಕೆ ಗಿಂಕೆ ಏನೂ ಬೇಡವೇ? ಸರಿ ಬಿಡು. ಅನ್ನಸಾರೋ ಗಿನ್ನಸಾರೋ ಏನುಮಾಡಿದ್ದೀಯೋ ತಿಂದು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀನಿ.

ಬಿಡಿ. ನಮ್ಮ ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಜಗಳ ನಿಮಗ್ಯಾಕೆ? ಆದರೂ ಏಕೆ ಹೇಳಿದೆ ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮಾತುಕಥೆ ಶುರುವಾದ ಎರಡು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಯಾವ ಸಂಕೋಚವೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಗೀಟ, ಗಿಟ್ ಬಾಲು, ಗಿಲ್ಯ, ಗಿದನೆಕಾಯಿ, ಗೀಲಂಗಿ, ಗಿಂಕೆ, ಗಿನ್ನಸಾರು ಅನ್ನೋ ಪದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದವಲ್ಲ ಈ ಪದಗಳು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದವು? ಇದು ಯಾವ ಭಾಷೆ? ಇವುಗಳ ಅರ್ಥವೇನು? ಈ ವಿಷಯ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ನನ್ನ ಮೆದುಳುಹೊಕ್ಕು ದಾಂದಲೆ ಎಬ್ಬಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ದಿನಬೆಳಗಿದ್ದರೆ ನಾವು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಗಿಂತ್ರಿ (ಮಂತ್ರಿಯ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ಇರಬಹುದೆ?) ಗೀಮಗೊಂಡ್ಲು (ತ್ಯಾಮಗೊಂಡ್ಲುವಿನ ಪಕ್ಕದ ಊರು?) ಗಿಕ್ಕರ (ಅಕ್ಕರ ಬರದ ಇರುವವರು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಬರವಣಿಗೆ?) ಇತ್ಯಾದಿ ಪದಗಳು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದವು? ಅವುಗಳ ಅರ್ಥವೇನು? ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಿದ್ದಂತೆ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿದೆ. ಇದರ ಬುಡವನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಿಡಿದೇಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಮಹಡಿ ಮೇಲಿನ ಲೈಬ್ರರಿಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕನ್ನಡ-ಕನ್ನಡ, ಕನ್ನಡ-ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಕನ್ನಡ-ಸಂಸ್ಕೃತ, ಕನ್ನಡ-ಎನ್ನಡ ನಿಘಂಟುಗಳನ್ನು ಜಮಾಯಿಸಿದೆ. ಅವುಗಳ ಮೇಲೆಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೆಳೆದು ಗಿ ಇಂದ ಶುರುವಾಗುವ ಪದಗಳನ್ನು ಓದತೊಡಗಿದೆ. ಗಿಂಜು, ಗಿಜಿಗಿಜಿ, ಗಿಡಿ, ಗೀಣಿಮೂಗುಗಳ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ, ಅಕ್ಕಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆ. ಆದರೆ

ಎಲ್ಲೂ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಗೀಲಂಗಿ, ಗಿನ್ನಸಾರು, ಗಿಂತ್ರಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಪದಗಳೇ ಇಲ್ಲ ಹಾಯ್ ಹಾಯ್ ಎನ್ನುತ್ತಾ ತಲೆ ಕೆರೆದೆ. ಎಂತೆಂಥ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳು ಬರೆದ ಈ ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪದಗಳಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಇವು ಕನ್ನಡದ ಪದಗಳಲ್ಲವೆಂಬ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ನಾನು ಬರಲೇಬೇಕಾಯಿತು. ಇವು ಮತ್ತೆಲ್ಲಿನ ಪದಗಳು? ಇವಕ್ಕೂ ಕನ್ನಡಕ್ಕೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ? ಎಂಬ ಹತ್ತಾರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ತಲೆ ತಿಂದವು. ಇವು ಕನ್ನಡವಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೇರಾವುದೋ ಭಾಷೆಯಾಗಿರಬೇಕಷ್ಟೆ? ಇದರ ಎಲ್ಲ ಪದಗಳೂ ಗಿ ಮತ್ತು ಗೀ ಇಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದು ಗಹನವಾದ ವಿಷಯ (ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾವ ಕನ್ನಡಿಗನೂ ಅನ್ನ-ಗನ್ನ ಮೂಲಂಗಿ-ಗೂಲಂಗಿ, ಮಂತ್ರಿ-ಗಂತ್ರಿ ಎಂಬ ಪದ ಜೋಡಣೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ.) ಆದ್ದರಿಂದ, ಮತ್ತು ಈ ಪದಗಳು ಯಾವ ಭಾಷೆಯವು ಎಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಇವನ್ನು ಗಿನ್ನಡದ ಪದಗಳು ಮತ್ತು ಆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಗಿನ್ನಡ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. (ಆದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಅಭ್ಯಂತರವೇನೂ ಇಲ್ಲ ತಾನೆ?) ಗಿನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಗಾಢವಾಗಿ ಅಭ್ಯಸಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ತರುಣದಲ್ಲೇ ನನಗೊಂದು ಗೂಢವಾದ ರಹಸ್ಯ ಕಾಣಬಂತು. ಗಿನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಸ್ವತಂತ್ರ ಅಸ್ತಿತ್ವವೇ ಇಲ್ಲ, ಅದು ಕನ್ನಡದ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ ಸವಾರಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನಾವು ದೈನಂದಿನ ಆಡುವ ಒಂದು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಗಮನಿಸೋಣ - ನೀನು ಸಾಹೇಬರ ಹತ್ತಿರ ತಲೆಹರಟೆ-ಗಿಲೆಹರಟೆ ಮಾಡಿಗೀಡಿಬಿಡಬೇಡ ಎನ್ನುವ ವಾಕ್ಯ ಎಷ್ಟು ಸೊಗಸಾಗಿದೆ! ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಕನ್ನಡ ಪದಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಬರೀ ಗಿನ್ನಡವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಟ್ಟರೆ ಅದೇ ವಾಕ್ಯ ಗಿಲೆಹರಟೆ ಗೀಡಿಬಿಡಬೇಡ ಎಂದಾಗಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಪದ ಸಮುದಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅದೇ ತರಹ ಲೀಲ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆ..... ಏನು, ಊಟಗೀಟ ಮಾಡ್ತೀರೋ ಇಲ್ಲೋ?-ಯಿಂದ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಎತ್ತಿದರೆ ಅದು ಸುಮ್ಮನೆ ಗೀಟ ಆಗಿ ಕೂತು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಿದಾಗ ಗಿನ್ನಡ ಕೇವಲ ಕನ್ನಡವನ್ನವಲಂಬಿಸಿರುವ ಪ್ರಾಂಶ್ವಟಿಲ್ಲ, ಅದು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಸಂಪನ್ನಗೊಳಿಸುವ, ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ವರ್ತಿಸನ್ನು ಕೊಡುವ, ಕನ್ನಡದ ಗಳಿಸು-ಕಂಠಸ್ಯ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನಾನು ಪ್ರಾಣಹೋದರೂ ನಿನ್ನ ಸೀರೆ ಗೀರೆ ಒಗೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಗಿನ್ನಡವನ್ನು ತೆಗೆದಾಗ ನಾನು ಪ್ರಾಣಹೋದರೂ ನಿನ್ನ ಸೀರೆ ಒಗೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಆತನ ಖಡಾಖಂಡಿತವಾದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಕಂಡು ಬಂದರೂ, ಅದರ ಸಂದಿಯಲ್ಲೇ, ಆದರೆ ರವಿಕೆ, ಲಂಗ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಒಗೆಯಲು ಅವನ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಈಗ ಗಿನ್ನಡವನ್ನು ಹಾಕಿನೋಡಿ. ನಾನು ನಿನ್ನ ಸೀರೆ ಗೀರೆ ಒಗೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿನ್ನ ಸೀರೆ, ರವಿಕೆ, ಲಂಗ ಟವಲ್ಲ, ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಯಾವ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಒಗೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಬರುತ್ತದೆ. ನೋಡಿ, ಹೇಗೆ ಆ ಗಂಡನ ಮಾತಿಗೆ ಗಂಡುತನ ತುಂಬಿತು ಈ ಗಿನ್ನಡ ಪದ! ಮತ್ತೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುವುದಾದರೆ, ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದ ಗಂಡಿಗೆ ಕೇಸರೀಭಾತು-ಗೀಸರಿಭಾತು ಏನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಗಿನ್ನಡವನ್ನು ತೆಗೆದರೆ, ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದ ಗಂಡಿಗೆ ಕೇಸರೀಭಾತು ಏನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪಕೋಡ, ಮೈಸೂರುಪಾಕು ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ

ಕೇಸರೀಭಾತು-ಗೀಸರಿಭಾತು ಏನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದಾಗ ಆ ಗಂಡು ಬರಿ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ವಾಪಸು ಹೊರಟ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಮೇಲಿನ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳು ಗಿನ್ನಡ ಕನ್ನಡದ ವಾಕ್ಸಂಪತ್ತನ್ನು ವೃದ್ಧೀಕರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸಾಧಿಸಿ ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಕನ್ನಡ-ಗಿನ್ನಡದ ಬಾಂಧವ್ಯ ಪರಸ್ಪರ ಔಪಯೋಗಿಕವಾದದ್ದು. ಕನ್ನಡವಿಲ್ಲದೆ ಗಿನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅಸ್ತಿತ್ವವೇ ಇಲ್ಲ. ಗಿನ್ನಡವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸಂಭಾಷಣೆ ಸಪ್ತೆ. ಇವೆರಡರ ಸಂಬಂಧ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಸಿಂಬಯೋಸಿಸ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಲ್ಲಾ ಆ ಬಗೆಯದು. ಗಿನ್ನಡವನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ. ಗಿನ್ನಡವನ್ನು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಕನ್ನಡದ ಕರ್ಮಪದದೊಡನೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆಗಾಗ ಕ್ರಿಯಾಪದದೊಡನೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದೂ ಉಂಟು. ಬೇರೆಕಡೆ ಅದರ ಉಪಯೋಗ ಅಷ್ಟಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಸತ್ಯಭೋಧಾಚಾರ್ಯರು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದ ಪಕೋಡೆಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಹೊಟ್ಟೆ ಕಡಿಸಿಕೊಂಡರು ಎನ್ನುವ ಶುದ್ಧ ಕನ್ನಡ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಅವರ ಜೊತೆ ಅನೇಕ ಇತರರು ಪಕೋಡೆವನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಆತ್ಮ ಗೌರವವುಳ್ಳ ಯಾವ ಗಿನ್ನಡ ಪ್ರೇಮಿಯೂ ಸತ್ಯಭೋಧಾಚಾರ್ಯ-ಗಿತ್ಯಭೋಧಾಚಾರ್ಯರು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ..... ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪಕೋಡೆ-ಗಿಕೋಡೆ ತಿಂದು ಹೊಟ್ಟೆ ಗಿಟ್ಟೆ ಕಡಿಸಿಕೊಂಡರು ಎನ್ನುವ ಪದ ಸಮುದಾಯ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರುವ ತಿಂಡಿ ದೇಹಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ, ತಿಂದು ಗಿಂದು ಬಿಡಬೇಡ ಎಂಬ ಅಮ್ಮನ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಗಿನ್ನಡ ಕನ್ನಡದ ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೇರಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇನ್ನು ಗಿನ್ನಡದ ಪದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲವೇ? ಇದ್ದರೆ ಅವುಗಳ ಅರ್ಥವೇನು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉಳಿದೇ ಇದೆ. ಈಗ ಗಿಡ್ಡಿ ಎಂಬ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣವಾದ ಗಿನ್ನಡ ಪದವನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಗಿಡ್ಡಿ ಎಂದರೇನು? ಅದು ಇಡ್ಡಿ ಎಂಬ ಪದದ ತದ್ಭವವೇ? ಖಂಡಿತಾ ಅಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಹಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಇಡ್ಡಿ-ಗಿಡ್ಡಿ ತಿಂತೀಯಾ? ಎಂಬ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಶುದ್ಧ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿದರೆ ಅದು ಇಡ್ಡಿ-ಇಡ್ಡಿ ತಿಂತೀಯಾ? ಎಂದು ಉಗ್ಗು ಬಂದವರು ಮಾತಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗಿಡ್ಡಿ ಎಂದರೆ ಇಡ್ಡಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಘಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಮತ್ತೆ ತಿಂತೀಯಾ ಎಂಬ ಕ್ರಿಯಾಪದವಿರುವುದರಿಂದ ಗಿಡ್ಡಿ ಒಂದು ತಿಂಡಿ ಪದಾರ್ಥ ಎಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು. (ವಾಚಕ ಮಹಾಶಯಾ...ಶಯಳೇ, ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ವಹಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ, ನಾವು-ಕನ್ನಡಿಗರು-ಕೇವಲ ಊಟ ತಿಂಡಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿನ್ನುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾದೀತು. ನಾವು ಏಟುಗಳನ್ನೂ, ವದೆಗಳನ್ನೂ ಬೈಗಳಗಳನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಲಂಚವನ್ನೂ ತಿನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಇರಲಿ. ಅದರ ವಿಷಯ ಈಗ ಏತಕ್ಕೆ?) ಗಿಡ್ಡಿ ಇಡ್ಡಿಯಲ್ಲದ ಆದರೆ ಇಡ್ಡಿಯಂತಹುದೆ ಯಾವುದಾದರೂ ತಿಂಡಿ ಪದಾರ್ಥವಿರಬಹುದು ಎಂಬ ನಿರ್ದಾರಕ್ಕೆ ನಾವು ಬರಬಹುದು. ಆದರೆ ಗಿಡ್ಡಿ ಇಂತಹ ಒಂದು ಖಚಿತವಾದ ತಿಂಡಿ ಪದಾರ್ಥ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಗಿನ್ನಡ-ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟುವಿನ ಅಗತ್ಯತೆ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಆತ್ಮವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇಲ್ಲ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಾವು ದಿನ ಬೆಳಗಾದರೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕೆಲವು ಗಿನ್ನಡ ಪದಗಳನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಗಿಕ್ಕಿ..... ಅಕ್ಕಿಯಂತಹ, ಬೇಯಿಸದೆ ತಿಂದರೆ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು ಬರಿಸುವ ಧಾನ್ಯ. ಗಿನ್ನ..... ಗಿಕ್ಕಿಯನ್ನು ಬೇಯಿಸಿದಾಗ ತಯಾರಾಗುವ ಊಟದ ಪದಾರ್ಥ. ಗಿದಾಸು... ಮದರಾಸಿನ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರುವ ತಮಿಳು ಊರು. ಗಿಲಿ..... ಹುಲಿಯಂತಹ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಪ್ರಾಣಿ. (ಉದಾ. ಕತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ ಆಚೆಗೆ ಹೋಗಬೇಡ- ಹುಲಿ-ಗಿಲಿ ಇದ್ದಾತು!) ಅಥವಾ ಇಲಿಯಂತಹ ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ಪ್ರಾಣಿ. (ಉದಾ. ಈ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟ ವಾಸನೆ- ಇಲಿಯೋ ಗಿಲಿಯೋ ಸತ್ತಿರಬೇಕು.) ಗಿಂಡೇಕಾಯಿ..... ಒಂದು ತರಕಾರಿ. (ಕಾಯಿ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.) ಇದು ಬೆಂಡೇಕಾಯಿಯಂತಿರುವುದೋ ಅಥವಾ ತೊಂಡೇಕಾಯಿಯಂತಿರುವುದೋ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದು ನಿರ್ಧಾರವಾಗುವವರೆಗೆ ಅದನ್ನು ತಿನ್ನದೇ ಇರುವುದೇ ವಾಸಿ. ಗಿಂಡಿ.....ತಿಂಡಿ ಎಂಬ ಕನ್ನಡ ಪದದ ತದ್ಭವ. ತಿನ್ನುವ ಪದಾರ್ಥ. ಕನ್ನಡದ ಗಿಂಡಿ (ಮಗುವಿಗೆ ಗಿಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಹಾಕಿಕೊಡು) ಯೊಡನೆ ಕನ್ಯಾಸ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಗಿನ್ನಡದ ಗಿಂಡಿಯನ್ನು (ಕರ್ಮಪದ) ತಿನ್ನಬಹುದು. ಕನ್ನಡದ ಗಿಂಡಿಯನ್ನು ತಿಂದರೆ ಗಂಟಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡು ತುಂಬ ದೇಹಬಾಧೆಯಾಗುವ ಅಪಾಯವಿದೆ. ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಮರೆತಿದ್ದೆ. ನೀವು ವ್ಯಾಕರಣ...ಕೃತಕರ್ನಾ? ಎಂದು ಅದನ್ನು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲೇ ದೂರ ತಳ್ಳಿದವರಲ್ಲವೇ? ನಿಮಗ್ಯಾಕೆ ನಾನು ಕರ್ಮಪದ-ಕ್ರಿಯಾಪದ, ತತ್ಸಮ-ತದ್ಭವ ಎಂದು ಗೋಳು ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ?..... ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಕ್ಕೂ ಗಿನ್ನಡಕ್ಕೂ ಇರುವ ಬಾಂಧವ್ಯ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದದ್ದು ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು ತಾನೆ? ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕು. ಊಟ-ಗೀಟ ಮಾಡೀರೊ ಇಲ್ಲ ಹೀಗೆ ತೂಕಡಿಸ್ತಾ ಕೊರ್ತೀರೋ? ಲೀಲ ಪುನಃ ಕೇಳಿದಳು. ಓ! ಏನೋ ಯೋಚಿಸ್ತಾ ಹಾಗೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಜೋಂಪು ಹಿಡಿಯಿತು. ಇದೋ ಬಂದೆ ಎಂದೆ. ಊಟ ಮಾಡ್ತಾ ಲೀಲನ ಜೊತೆ ಗಿನ್ನಡದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಯೋಚನಾಲಹರಿಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಾ, ಗಿನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನೊಂದು ಪ್ರಬುದ್ಧ ಪ್ರಬಂಧವೊಂದನ್ನು ಬರೆದು ಅದರ ಜೊತೆ ನನ್ನದೇ ಆದ ಗಿನ್ನಡ-ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟೊಂದನ್ನು ಅಂಟಿಸಿ ಕಳಿಸಿದರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ನನಗೊಂದು ಪಿ.ಎಚ್.ಡಿ. ಪದವಿ ಕೊಡಬಹುದಲ್ಲವೆ? ಎಂದೆ. ಲೀಲ ಅರೆ ಕ್ಷಣ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಾ, ನಿಮಗೆ ಪಿ.ಎಚ್.ಡಿ. ಸಿಗುವ ಸಂಭವವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಗಿ.ಎಚ್.ಡಿ ಸಿಗುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾ ನಕ್ಕಳು.

ಶಿವ ಉವಾಚ

ದೇವಾ, ಜಗಳವಾಡದ
 ಪತ್ನಿ ದಯಪಾಲಿಸು
 ವತ್ಸಾ ದೊರಕಿದ್ದರೆ ಅಂಥಾ
 ಪತ್ನಿ ನಾನೇಕೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದೆ
 ಹಿಮಾಲಯದಲ್ಲಿ
 ಒಂಟಿ ಒಬ್ಬಂಟಿ

- ಶೋಭಾ ಪ್ರಮೋದ್

ನಹಿ ಜ್ಞಾನೇನ ಸದೃಶಂ, ...ಹಾಗಂದರೇನು ಗುರುಗೋಳೇ?

- ಎಚ್.ಆರ್. ಹನುಮಂತರಾವ್

ವಿಷಯ ಸೂಚನೆ: ಕನ್ನಡ ಸಾರಸ್ವತ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯ ಬರಹಗಳು, ನಾಟಕ ರಚನೆ ಹಾಗೂ ನಟನೆ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲಿಯಾಟದಲ್ಲೂ ಪರಿಣಿತರಾಗಿದ್ದು ತಮ್ಮದೇ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕೊಡುಗೆಯಿಂದ ಶಾಶ್ವತ ಮುದ್ರೆ ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತ್ ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನಗಲಿ ಸುಮಾರು ಮೂರು ದಶಕಗಳೇ ಕಳೆದು ಹೋಗಿವೆ. ಆದರೂ ಅವರ ಕಥೆ ನಾಟಕಗಳ ಹಾಸ್ಯ ಶೈಲಿ, ಕಂಪು ಇಂದಿಗೂ ಮಾಸದ ಬರವಣಿಗೆಯಾಗಿವೆ. ಅಂದಿನ ದಿ. ರಾ.ಶಿ.ಯವರ “ಕೊರವಂಜಿ” ಮತ್ತು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹಾಸ್ಯಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಲೇ ಹೆಸರುಗಳಿಸಿದವರು. ಎಚ್.ಎ.ಎಲ್. ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿಯನ್ನರದು ದುಡಿಯುತ್ತಾ, ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಇವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಣಿತಿಗಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ರಾಶಿಯವರ ಸೂಚನೆಯಂತೆ ಅಲ್ಲಿಯ ತಮ್ಮ ಅನುಭವವನ್ನು ವಿಡಂಬಿಸಿ ಗಾಂಪ ಮಠದವರ ವಿದೇಶ ಪರ್ಯಟನೆಯನ್ನ ಉಕ್ಕಿಬರುವ ನಗೆಯುಂಟಾಗುವ ತೆರದಿ ಬರದು ಎಲ್ಲರ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಪಡೆದವರು. ಇವರ ಹಾಸ್ಯ ಶೈಲಿ ಇವರದೇ ಛಾಪೆಯನ್ನ ಹೊಂದಿದ್ದರು, ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಂಗ್ಲ ಸಾಹಿತಿ ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಡಿಕೆನ್ಸ್‌ರಿಗೆ ಹೋಲಿಸಬಹುದೇನೋ. ಅವರದೇ ಶೈಲಿಯನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಇಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯ ಜನಕ್ಕೆ ಪರಿಚಯಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಬರಹ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಲೇಖನ ದಿ. ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತ್ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿತ.

ಗುರ್ಗೋಳೆ ಈಚೀಚೆಗೆ ಈ ಮಠದ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದೇ ಕಮ್ಮಿಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ನಡೆದರೆ ಮುಂದೊಂದು ಏಕಾದಶಿ ದಿನ ಒಂದು ಹೊತ್ತು ಗೊಜ್ಜಿನವಲಕ್ಕಿಗೂ ತಪ್ಪಿದರೆ ನುಚ್ಚಿನುಂಡೆಗೂ ಪಂಗನಾಮ ಆಗೋತರಾ ಕಾಣ್ತದೆ. ಬರೀ ನೀರು ಕುಡ್ಡೇ ಇರೋಣ ಅಂದ್ರೆ ಆದೂನೂವೆ ಈ ಮುನ್ನಿಪಾಲಿಯವು ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ತಪ್ಪಿದ್ರೆ ವಾರಕ್ಕೊಂದಲ್ಲ ಬಗ್ಗಡೆಥರಾ. ನೀರನ್ನ ಬಿಡೋದನ್ನ ಜ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡ್ರೆ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಜೋಮು ಹಿಡಿದಂಗೆ ಆಗೋಯ್ದದೆ ಗುರುಗಳೇ ಎಂದು ಮೊಬೈಲ್ ಫೋನ್‌ನಲ್ಲಿ ವಾಟ್ಸಾಪ್ ಚಾಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಳೇ ಕಾಲದ ಗಾಂಪ ಮಠದ ಮಾಡರ್ನ್ ಆವೃತ್ತಿಯ ಶುಂಠೇಶ್ವರ ಮಠದ ಪರಮಾಪ್ತ ಮಾಡರ್ನ್ ಶಿಷ್ಯ ಮಡೆಯ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಇರುವ ನಾಲ್ಕು ಶಿಷ್ಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹರಿದ ಜೀನ್ಸ್, ಪ್ಯಾಂಟು, ಅಂಗವಸ್ತ್ರ ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವರ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಡೆಯ ಆಕಾಲಿಕ ಮಠದಿಂದ ಶಿಷ್ಯಕನಾಗಿದ್ದ ಮಡ್ಡಿಯ ಕೊರತೆಯನ್ನ ಇವ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನೀಗಿಸಿದ್ದ ಎಲ್ಲೋ ಯಾರದೋ ತಪ್ಪಿನಿಂದಾಗಿ ಒಂದು ಮುಂಜಾನೆ ಮಠದ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದ ಹದಿನೈದು ದಿನದ ಕೂಸನ್ನು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಎತ್ತಿ ಸಾಕಿ ಬೆಳೆದವರು ಈ ಗುರುಶುಂಠಾಧಿಪತಿಗಳು. ಹಾಗಾಗಿ ಮಡೆಯ ಅವರ ಮೆಚ್ಚಿನ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿದ್ದ ಇದ್ದುದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವಲ್ಲಿ ಇತರರಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವನಿಗೊಬ್ಬನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ ದೊರಕಿಸಿದ್ದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗೇನು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಶಿಷ್ಯ ಅದಕ್ಕಲ್ಲವೆ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯ ಗಾಂಪ ಮಠಾಧೀಶರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದು ‘ನಹಿ ಜ್ಞಾನೇನ ಸದೃಶಂ’ ಮಂಕ. ಹಾಗಂದರೇನು ಗುರುಗಳೇ? ಈ ಸಂಸ್ಕೃತ ಆ ಗಾಂಪರ ಕಾಲಕ್ಕೇ ತ್ಯಾಜ್ಯವೆಂದಾಗ ನೀವೂ ಆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ಹೇಳಿದರೆ ಈ ನಮ್ಮಲ್ಲಾರ ಬಿಸಿಯಾಗಿದ್ದ ಮಂಡೆ ತಣ್ಣಗಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಉಂಟಾ, ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಕಟ ಇನ್ನಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದಲ್ಲವೆ? ಮಾತಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಜೀವಿಗಳೇ ಸರಿ ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಸೇರಿ ಏನಂದಾರು?

ಮಂಕಾ ಈ ನಡುವೆ ನೀ ಬಹಳವೇ ಯೋಚಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಿ ಚೂಟಿಯಾಗಿ ಬುದ್ಧಿವಂತರಂತೆ ಮಾತಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿ, ನಮ್ಮ ಮಠದ ಹೆಸರಿಗೇ ಅಪಮಾನ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ ಆ ಹಾಳು ಮೊಬೈಲ್ ಫೋನ್ ಮೊದಲು ನೀವುಗಳೆಲ್ಲರು ಆಚೆಗೆ ಎಸ್ಸು ಆ ಸೆಲ್ಫೋನ್ ಜೀವಿಗಳ ಜೊತೆಜೊತೆಯಾಗಿ ನೀವುಗಳು ಅವರಂತೆ ಮಾತಾಡುವುದು ಬಿಡಿ. ಉಪದೇಶಿಸಿದ್ದರು ಶುಂಠೇಶ್ವರ ಮಠಾಧೀಶ.

“ಹೀಗೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಗುರುಗಳೊಡನೆ ನೀ ಮಾತಾಡಿದ್ದೆ ಅಪರೂಪ ಮಂಕ ನನ್ನ ಲೆವೆಲ್ ಏನೂ ನಿನ್ನ ನಮ್ಮ ಮಠದ ಸಂಸ್ಕಾರ ಏನು? ನಮ್ಮ ಆಚಾರ, ವಿಚಾರ ಏನು? ಯಾತ್ರ ದೇಸೀಂದ ಹೀಗೆ ಮಠ ನಡೆಸುಂಡ್ ಬಂದೀವಿ ಅನ್ನೋದ ಮರೆತು ಮಂಗಳಂತಾಡಬ್ಯಾಡ ಮಂಕನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲಮತಿಯಾದ ಮರುಳ ತನ್ನದೂ ಉದ್ದುದ್ದೇಕ ಸೇರಿಸಿದ್ದ ಮಡೆಯ. ಹೌದಲ್ವಾ ಈ ರೀತಿ ಮಂಕ ಹೇಳಿದ್ದೆ ಇಲ್ಲ, ಹೀಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರೇ ಒಂದಿವ್ವ ಇವಂತಲೇಲಿರೋ ಚೂರು ಮೆದುಳು ಸುಟ್ಟು ಕರಕಲಾಗಿ ದೊಡ್ಡಾಸ್ತೆ ಸೇರೋದು ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಆವಾಗ..”

“ಶಿಷ್ಯ ಮಂಕಾ, ಈ ನಿನ್ನ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಹಿಂದಿನ ಯಾವ ಗಾಂಪೋಪನಿಷದ್ದೂ ಕಮ್ಮಿ ಇಲ್ಲ, ಆದರೆ ಮೊದಲು ಜ್ಞಾನ ಅಂದರೆ ಏನು ಹೇಳುವಂತವನಾಗು?”

“ಗುರುಗೋಳೇ, ವಾರಕ್ಕೆ ಎರಡು ದಿನವಾದ್ರೂ ಎರಡೂ ಹೊತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಅಶನ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದೇ ಅಪರೂಪ. ಅಂದ್ರೂಕೆ ಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಮಂಕ ತಿಳಿಯುವವಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಅದೇನು ನೆತ್ತದ ಡಬ್ಬಿಯೇ? ಆ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ತುಂಬಿರ ಬೇಡವೇ, ಪಾತ್ರೆ ಡಬ್ಬಿಗಳಲ್ಲಾ ಖಾಲಿಖಾಲಿಯಾಗಿದ್ದ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯನ್ನು ಸಾರಿಸುತ್ತಾ ಅದುವರೆಗೂ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ ಮರುಳ ಪಲುಕಿದ. ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ ಜ್ಞಾನಚೂರ್ಣ ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೀಗೆ ಜ್ಯಾಪ್ತಿ ಗುರುಗಳನ್ನು ಲೇವಡಿ ಮಾಡಬಯಸಿದ್ದ ಈ ಆಪ್ತಾಪಕ್ರ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದ ಯೋಚಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಮಠದ ಸ್ವತ್ತಲ್ಲ ಎಂದು ನೀವೇ ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನ ಮರೆತರೋ ಹೇಗೆ ಗುರುಗಳೇ? ಹೆಸರಿನಿಂದಾಗಿ ಹಿಂದಿನ ದಿನದ ಮಿಕ್ಕಿದ್ದ ಉಸಲಿಯ ಕಾಳನ್ನು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಾಯ್ತೆರೆದು ಶುಂಠ ಮಾತಿಗೆ ಒಗ್ಗರಣೆ ಹಾಕಿದ.

“ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದವರು ಆ ಬಗ್ಗೆ ವಿದೇಶಗಳಿಗೆ ಯಾರದೋ ದುಡ್ಡಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಗೋ ಹೋಗಿ ಯಾರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗದ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಬಿರಿದು ಪಡೆದು ಬಂದು ಏನೂ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೂ ನಮಗೆ ಸರಿಸಮಾನರಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಇವರುಗಳಿಗೆ ಏನೇ ಹೇಳಿದರೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮಾತು ಕೇಳಲಾರರು ಸಹಿಸಲಾರರು. ಅಂಥವರು ತಾವೇ ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ “ನಹಿ ಜ್ಞಾನೇನ ಸದೃಶಂ” ಅಂದರೆ ಹಾಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನ ಪಡೆದವರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನರಿಲ್ಲ ಎಂದೇ ಅರ್ಥ ತಿಳಿಯಿತಾ ಮಂಕ ಮಡೆಯ? ನಾವು ಆ ಕಾಲದ ಗಾಂಪ ಮಠದ ಶಾಖೆಯಾದ ಶುಂಠೇಶ್ವರ ಮಠದವರು ಹಾಗಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನವೇ ನಾಸ್ತಿ ಅಂದ್ರೆ ಪರಂಪರೆ ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನವೇ ನಮ್ಮ ಆಸ್ತಿ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯದಲ್ಲು”

ಹಳೇಕಾಲದ ಗಾಂಪ ಮಠದ ಗುರುಗಳ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ಶುಂಠನ ವಂಶಸ್ಥರು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ಈ ಶುಂಠೇಶ್ವರ ಮಠದ ನಿರ್ವಹಣೆ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತನಗೂ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಗೂ ಅರೆ ಹೊಟ್ಟೆಯಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಪೇಚಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿದ್ದು ಅನೇಕ ಬಾರಿ. ಆದರೆ ಯಾರನ್ನೂ ಕೇಳಿ, ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಬಾರದೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲಿನಿಯಮ. ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಮಠ ಯಾವ ರಾಜಕಾರಣಿಯ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಯ ಬಾಲ ಹಿಡಿಯದ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವರು. ಅದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಯಾವ ಪಾರುಪತ್ತೇದಾರನೂ ಇಲ್ಲದ ಮಠವನ್ನ ಶಿಷ್ಯರುಗಳೇ ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಸಲಿಗೆ ಮಡೆಯನೇ ಪಾರುಪತ್ತೆದಾರ.

“ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಆಚಾರ ನೀತಿ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳಿಲ್ಲದ, ದೊಡ್ಡ ಶಿಷ್ಯ ಸಮುದಾಯವೇ ಹೊಂದಿ, ಒಂದು ಕಾಲಲ್ಲಿ ಈ ಮಠ ಸಾಕಷ್ಟು ಶ್ರೀಮಂತವಾಗಿದ್ದುದು. ಇಂದೇಕೆ

ಹೀಗಾಯಿತು ಗುರುಗೋಳೇ, ನಂಗ್ಯಾಕ ಈತರದ ಶಿಕ್ಷೆ?" ಶುಂಠ ಅಲವತ್ತು ಕೊಂಡ. ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಭಕ್ತರೊಬ್ಬರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗುರುಪೀಠಕ್ಕೆ ಪಾದಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಮಾರು ತಿಂಗಳ ಕಳೆದಿತ್ತು. ಅವತ್ತಿನ ಭೂರಿ ಭೋಜನ ಜೊತೆಗೆ ಕಾಯಿ ಒಬ್ಬಟ್ಟು ಬಿಸ್ಕಿತಾಂಬೊಡೆ, ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಮಜ್ಜೆಗೆ ಹುಳಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ಶುಂಠ ಅನೇಕ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಜೊಲ್ಲು ಸುರಿಸಿದ್ದ.

"ಹಾಗಾದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದವರನ್ನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ವ್ಯಾಸಂಗ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲ ಭೂಗತರಾಗಬೇಕೆ?" ಮಡೆಯನ ಪ್ರಶ್ನೆ. "ಅವರುಗಳಿಗೇನೂ ಕೊಡದಿದ್ದರೂ ಸುಮ್ಮಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಾರಣ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅವರುಗಳು ಸ್ಥಿರಪ್ರಜ್ಞರು. ಅವರುಗಳು ಅಂಥಹವಕ್ಕೆ ಕೈ ಒಡ್ಡುವರಲ್ಲವಲ್ಲ? ಯಾವಯಾವುದೋ ಅಕ್ಕಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ನಿಜವಾಗಿ ಭೂಗತರಾದವರೇ ಇಂದು ಇಂತಹ ಪುರಸ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯರೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಮುಗಿಯಿತು..."

ಗುರುಗಳು ಉಲಿದರು "ಅದೆಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು ಗುರುಗೋಳೇ?" ಮಂಕ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದ ಯಾವ ಹೊತ್ತು ಈ ಪರಿ ಮೆದುಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟವನಲ್ಲ, ಅವನ ತಲೆ ಈಗ ನಿಜಕ್ಕೂ ಕಾದ ಬಾಂಡಲಿಯಂತಾಗಿತ್ತು. "ಅಯ್ಯಾ ಮಂಕ ಅಷ್ಟಲ್ಲದೇ ನಿನಗೆ ಈ ಹೆಸರು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ಒಲೈಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯಿರುವ ಈ ಮಂದಿಗೆ ಅದೇನು ಕಷ್ಟ?" ಗುರುಗಳು ಬೇಸರಿಸಿದರು. ಬಿಸಲಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬೇಗೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ರಿಪೇರಿಯಾಗದ ವಿದ್ಯುತ್ ಬೀಸಣಿಗೆಯೂ ಇಲ್ಲದ ಆ ಮಠದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಸಿರು ಕಟ್ಟುವಂತಿತ್ತು. ಮಡೆಯ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಕೈಯಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಮಾತು ಸೇರಿಸಿದ. ಅದು ಅವರುಗಳೇ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಯಾರ್ಯಾರ್ ಕೈ ಬಾಯಿ ಕಾಲು ಹಿಡಿಯಬೇಕೋ ಅವರನ್ನ ಹಿಡಿದು ಅವರುಗಳೇ ಸಿಂಡಿಕೇಟ್ ಮಾಡಕಂಡ್ ಮಾಡರ್ನ್ ಪ್ರಭುಗಳ ಜೊತೆಜೊತೆಗೆ ಇರ್ತಾರೆ ಅಲ್ಲವ್ವ ಗುರುಗಳೇ?"

"ಶಿಷ್ಯರುಗಳಾ, ನೀವೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ಅಂಕ ಮೀರಿ ಏನೇನೋ ಮಾತಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೊಂಟಿವು? ನಿಂಗ್ಯಾಕ ಈ ಜನಗೊಳ ಉಸಾರಿ? ಆ ಬುದ್ಧಿ ಜೀವಿಗಳ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ನೀವ್ ಬರಂದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಕನಸ ಕಾಣಬ್ಯಾಡಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಇದು ಶುಂಠ ಮಠ ಎನ್ನೋದ್ದ ಮರೀಬ್ಯಾಡಿ, ಅದರ ನಮ್ಮಗಳದ್ದೆ ಆದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಂಪ್ರದಾಯ ದೊಡ್ಡದಿದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿವಂತರಂತೆ ಮಾತಾಡಿ ಅಪಮಾನ ಮಾಡಬ್ಯಾಡಿರೀ, ನಿಮ್ಮ ಲಿಮಿಟ್ಟಾಗ್ ಇದ್ದರು ಸರಿ, ಇದು ಗುರುಗಳ ಆಶೀರ್ವಾದ ವಚನ. ಗುರುಗಳ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿವಿನಿಂದಾಗಿ ಪದ ಹಾಡಲಾರಂಭಿಸಿತ್ತು, ಇದ್ದ ಒಂದೇ ದೊಡ್ಡ ಚಾಪೆಯನ್ನ ಮಡಚಿ ಹಾಸಿ, ನೀರು ಕುಡ್ಡು ಮಲಗಲು ಶತಪಥ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದರು. ಮಡೆಯ ಓಡಿ ಬಂದು ಚಾಪೆಯನ್ನ ಹಾಸಿ ಒತ್ತಿದ ದಿಂಬನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೊಂದು ನೀರು ತುಂಬಿದ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಮೊಬೈಲ್ ಚಾಟ್ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಮಂಕನಿಗೆ ಅವನ ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕನಾಗೇ ಮಂಕುಡಿಣ್ಣೆ. "ಈ ಸ್ವಾಮಿ ಇತರ ಯಾವಯಾವುದೋ ಜಂಗಮರಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಬೇರ್ಬೇರೆ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸಿಸ್‌ಗಳು, ಬ್ರಾಂಬ್ರ ಪೀಠಾಧಿಪತಿಗಳು, ಮಸೀದಿ ಫಕೀರರು, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಪಾದ್ರಿಗಳು ಎಲ್ಲಾನೂವೆ ಹಣ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಿಂದ ಪಡ್ಕಂಡು ಜುಮ್ ಅಂತ ಮರೀತಾ ಇರೋವಾಗ. ತುಂಬಿದ ಹೊಟ್ಟೆ ಇರ್ಲಿ ಮನಮುಚ್ಚೋಕು ಸರಿಯಾದ ಕೌಶೀನ ಶಾಲುಗಳು ಸಿಕ್ಕಿ ಹುಳ ತಿಂದು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ತೂತು ಬಿದ್ದಿರೋ ಹಳೆ ಕಾಲದ ಕಲಾಬತ್ತಿ ಮಗುಟಾನೇ ಶಿಷ್ಯರುಗಳ ಜೊತೆ ಹಂಚ್ಕಂಡಿಬೇಕು ಅಂದ್ರೆ ಯಾವ ಸೀಮೆ ನ್ಯಾಯ?" ಅಂತ ಹೇಳಿ ಹಸಿವಿನ ಸಂಕಟ ತಾಳೇ ಗುರುಗೋಳುಗಳೆಲ್ಲರಲ್ಲೇ ಇನ್ನೊಂದ್ ಮುರ್ಕಲು ಚಾಪೆ ಹಾಸಿ ಶಯನೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ತಾನೂ ಸಿದ್ಧವಾದ. ಎಂದೂ ಇಷ್ಟೊಂದು ಉದ್ದುದ್ದ ವಾಕ್ಯಪದ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನ ಯಾವಯಾವುದೋ ಕಾಮಾನಂದ ರಸಾನಂದ ಪ್ರೇಮಾನಂದ ಇತ್ಯಾದಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟೋ ಇಷ್ಟೋ ತಿಳಿದು ಈ ಪರಿ ಮಾತುಗಳನ್ನ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಂಕ ಆಡಿದ್ದು ಗುರುಗಳನ್ನು ಬೆಚ್ಚಿಬೀಳುವಂತಾಗಿಸಿತ್ತು. ಇವನೇನು ನಿಜಕ್ಕೂ ಬುದ್ಧಿ ಜೀವಿಯ ತುಂಡೋ ಅಥವಾ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿನ್ನಿಂದಾಗಿ ಉಂಟಾದ ನಿರ್ವಾತ

ಪ್ರಯೋಗವೋ ಎಂಬ ಸಂದೇಹದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದರು. ಒಂದು ಕಾಲ್ಡಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾದ ಅಸ್ತಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಭಕ್ತರೊಲಿದಿದ್ದ ಗಾಂಪರ ಶುಂಠೇಶ್ವರ ಮಠ ಈ ದಿವಾಳಿ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಂದಿದ್ದು ಕಾಕತಾಳವೇನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ ಜನರಿಗೆ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಎಂದೋ ಮಾಯವಾಗಿ ಈಗಿನ ಬೆರಗಿನ ಪಾತ್ರಿಮಾತ್ಯ ಲೋಕದ ಅತಿಯಾದ ಅನುಕರಣೆ ಹಣದ ವಿಪರೀತ ವ್ಯಾಮೋಹ ಯುವಪೀಳಿಗೆಯ ಪ್ರಕ್ಷುಭ ಮನೋಸ್ಥಿತಿ ಈ ರೀತಿ ಕಾಡಿಸುತ್ತಾ ನ್ಯಾಯ ಧರ್ಮ ಉಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೂ ಯಾರನ್ನು ಏನಕ್ಕೂ ಬೇಡದ ಈ ಮಠ ಅಧೋಗತಿಗೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಎಷ್ಟೇ ಬಡವಾದರೂ ಮಠ ತನ್ನ ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕ ನೀತಿಯಾಗಿ ಯಾರನ್ನು ಬೇಡದ ಮುನ್ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬ ಹಠ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಡವಾದರೂ ಈ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿತ್ತು.

ಆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮುಂಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದ ಶಬ್ದ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಬೆರಗಾಗಿಸಿತ್ತು. ಈ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೇ ಬಂದರು ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಊಟ ಹಾಕುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮುಂಚಿನಿಂದಲೂ ಬಂದಿದ್ದು ಇದೀಗ ಮಠವೇ ಭಕ್ಷಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಇದ್ದಾಗ ಅತಿಥಿಗಳೇನು ಉಪಚಾರ ಹೇಗೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲರನ್ನು ಕಾಡಿಸಿದ್ದರೇ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನು? ಮಂಕೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿದ್ದ ಇಬ್ಬು ಪೈಲ್ಯಾನರಂತವರನ್ನ ನೋಡಿ ಬೆದರಿದ್ದ ಆದರೆ ಅಭಾಗ್ಯತರಲ್ಲವೆಂದು ಗುರುಗಳನ್ನೇ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದವೆಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ನಿರಾಳವಾಗಿ ಗುರುವಿನ ಬಳಿ ಕರೆತಂದ ಉಭಯ ಕುಶಲೋಪರಿ. ನಂತರ ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜಕೀಯ ಧುರೀಣರೊಬ್ಬರ ಆದೇಶದಂತೆ ಮುಂದೆ ಅವರ ನಾಯಕ ನಡೆಸಲಿರುವ ಪಕ್ಷದ ಸಮಾವೇಶಕ್ಕೆ ಗುರುಗಳು ಬಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಬೇಕೆಂದು ಜನರಿಗೆ ಆತನ ಪರವಾಗಿ ವೋಟು ಹಾಕುವಂತೆ ಆದೇಶಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿ ಬಂದವರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂತು. ಮಠಕ್ಕಾಗಿ ಇರಲಿ ಎಂದು ಆತನಿಂದ ಇವರ ಮೂಲಕ ಒಂದು ಮೂಟೆಯಷ್ಟು ಅಕ್ಕಿ ಜೊತೆಗೆ ಇತರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಗುರುಗಳ ಪಾದಕ್ಕೆ ಎರಗಿ ಮತ್ತೆ ಗುರುಗಳಾಗಲಿ ಶಿಷ್ಯರಾಗಲಿ ಏನು ಮಾತಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದಿದ್ದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಯಾರಿಗೂ ಬಾಯಿ ತಿರುಗಲಿಲ್ಲ ಮೌನ ಆವರಿಸಿತ್ತು. ಮರುಳ ಕುದುರೆಯಂತೆ ಹೀಂಕರಿಸಿ ಕೇಕೆ ಹಾಕುವಂತೆ “ಗುರುಗಳೇ ನೀವು ಯಾವ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸೋ ಏನೋ ಇಂದು ನಮಗಲ್ಲ ಆ ಶುಂಠೇಶ್ವರ ಊಟ ಕರುಣಿಸಿಬಿಟ್ಟ ಈಗಲೇ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಅಡಿಗಿಟ್ಟು ಸಂಜೆ ಪೂಜೆ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಪೊಂಗಲ್ ಪಾಯಸ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಿಸಿ ಊಟ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿಬಿಡುವೆ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅಡಿಗಿ ಮನೆ ಕಡೆ ಹೊರಟ. ಕ್ಷೀಣವಾಗಿದ್ದ ಉಸಿರನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಗಡುಸು ಮಾಡಿ ಗುರುಗಳು ಮಲಗಿದ್ದಲ್ಲಿಂದಲೆ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದರು. “ಮರುಳಾ, ತಾಳು, ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೊದಲು ಉಗ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಬಾ ನಮ್ಮ ಊಟಕ್ಕೆ ಆದರಿಂದ ಒಂದು ಕಾಳೂ ತೆಗೆಯಬಾರದು. ಇದು ನಮ್ಮ ಕಟ್ಟಪ್ಪಣೆ ಗುರುವಾಚ್ಛೆ ಎಚ್ಚರವಿರಲಿ. ಆದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗಷ್ಟೇ ಆಹಾರವಾಗಬೇಕು, ತಿಳಿಯಿತೇ ಶಿಷ್ಯರುಗಳಾ?” ಅಷ್ಟು ಮಾತಾಡಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಆಯಾಸಪಟ್ಟು ನಿತ್ಯಾಣರಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಮೊಗ್ಗಲಾ ಮಲಗಿದರು ಮಠಾಧೀಶರು. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ಮಂಕೆ ಮರುಳ ಮಡೆಯ ಶುಂಠ ಎಲ್ಲರು ಎಂದು ಕಾಣದ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಮತ್ತಷ್ಟು ನರಳಿದರು ಗುರುವಾಚ್ಛೆ ಮೀರುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮಡೆಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಣ್ಣ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ. “ಆ ಗ್ರಾಸ ಪುಥಾರಿಯನ್ನು ಗೆಲ್ಲಿಸಲು ಜನರಿಗೆ ವೋಟು ಹಾಕುವಂತೆ ಪುಸಲಾಯಿಸಲು ಮಠಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಲಂಚ ಆ ಪುಥಾರಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಹಣವನ್ನ ಸೂರೆಮಾಡಿವನು, ಅವನಿಂದ ಏನು ಪಡೆದರೂ ನಮ್ಮ ಮಠದ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಹರಾಜಿಗೆ ಹಾಕಿದಂತೆ. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಗುರುಗಳು ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ವಿನಿಯೋಗವಾಗಲಿ, ಅದು ವಿನಿದರು ಜನಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು ನಾವು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೆ ಅವನ ಎಂಜಲು ಕಾಸಿಗೆ ಕೈ ಒಡ್ಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಗುರುಗಳಂತೂ ಏನೇ ಕೊಟ್ಟರು ಹೋಗುವವರಲ್ಲ ಇನ್ನು ಆಶೀರ್ವದ ಯಾರಿಗೆ?” ಮಠದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತಾನ ಮೌನ ಮೂಡಿತ್ತು. ಸಂಜೆ ಸೂರ್ಯನೂ, ಅಯ್ಯೋ, ಎನ್ನುವಂತೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಗಂತವನ್ನು ಸೇರುತ್ತಿದ್ದ.

